

శ్రీ రఘు

శ్రీమదాంధ్రమహాభారతాంతర్గత

విదురనీతి

సతిప్రణామము

చెన్నపురి :

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ పారిశేః

బ్రకటితము.

1948.

All Rights Reserved]

[వెల ధ్న. 0—6—0

పసుచరిత్ర, సటీక, వాసిష్ట రామస్వామిశాస్త్రిగారి		
వ్యాఖ్యానముతో చిన్ననైజున మేలుకాగిత		
ములమీద ముద్రితము		...
మూన్నాళ్లముచ్చట, వే ప్రభాకరశాస్త్రి		...
మార్కండేయపురాణము		...
మొట్టరామాయణము		...
యయాతిచరిత్ర, పొన్నిగంటి తెలగనార్య		...
భక్తిరసశతకసంపుటము I 20 శతకములు		...
” II ”		...
” III ”		...
సీతీశతకసంపుటము I ”		...
యయాతిచరిత్ర, ఆకొండి వ్యాసమూర్తి		...
రత్నపరీక్ష, సాంధ్రతాత్పర్యము		...
రంగరాయచరిత్రము		...
రాజశేఖరవిలాసము		...
రాజయోగసాగము, ద్విపద		...
రామరాజీయము		...
రామాభ్యుదయము		...
రుక్మిణీల్యాణము, సటీక		...
రుక్మిణీసరిణయము, శుద్ధప్రతి		...
రుక్మాంగదచరిత్ర, ఏకాదశీమాహాత్యము		...
లంకావిజయము (రావణదమ్మియము) సటీక		...
పసుచరిత్ర విమర్శనము		...
పసిష్టజనకసంవాదము		...
వాసిష్టరామాయణము, ద్విపద		...
విక్రమార్కచరిత్ర, జక్కనకవి		...

శ్రీ రఃస్తు

శ్రీమదాంధ్రమహాభారతాంతర్గత

విదురనీతి

సటిష్ఠణము

చెన్నపురి :

పావిళ్ల రామస్వామికౌస్తులు అండ్ సన్స్ పారిచే

ప్రకటితము.

1948.

All Rights Reserved]

[వెల రూ. 0—6—0

PRINTED BY
V. VENKATESWARA SASTRULU
of V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
at the Vavilla Press
MADRAS

శ్రీ ర స్తు.

శ్రీమదాంధ్ర మహాభారతము

ఉద్యోగపర్వము, ద్వితీయాశ్వాసము

శ. శ్రీవిస్తారకరణశరు

నావేశోదార శశ్వదమలాకారా

భావవికారవిదూర శు

భావహనామప్రకార హరిహరనాథా.

1

ఘంజయుండు ధర్మజునిసంధిపల్కులను భృతరాష్ట్రనకుఁ బెల్పుట.

వ. దేవా వై శంపాయనుండు జనమేజయున కిట్లు
నియె. నిర్విధంబున వీడ్కొని సూతనందనుండు
పవనజవనంబులగునరదంబుతురంగంబులందఱిమి
ప్రాద్దు గ్రుంతునంతకుం గరిపురిసొచ్చి నగరికరిగి
యంతగిపురంబున నున్నభృతరాష్ట్రనకుం దన
రాక యెఱింగించి పుచ్చి యతనిం గాంచి యడు
గులకెఱుగిన నమ్మహీవరుండును నత్యాదరంబున
నెత్తి సమీపంబున నునిచినం గొల్గించి యుండి
చేతులు మోడ్చి యిట్లనియె.

2

ఉ. దేవర పంపఁగా జని యుధిష్ఠిరునిం గని వచ్చి
నాఁడ నా భూవిభుఁ డప్ర మేయగుణపూజ్యుఁడు
మీకు నమస్కరించె సంభావన నేసె నా కిచట
బంధుల నెల్లఁ దలంచె మీసుఖ, శ్రీవిభవంబు
లుక సుతులనేమము నన్నడిగెం బ్రసన్నుడైతి

తే. అనుఁడు ధృతరాష్ట్రుఁ డిట్లను నయ్యజాత
శత్రునకు నేమమే యనుజన్తు లెల్ల
సుఖులె బంధులు భృత్యులు సఖులు మంత్రి
వరులు సంప్రీతిమెయి నున్న వారె యచట. 4

వ. అనిన సంజయుం డిట్లనియె. 5

క. వా రెల్లను భవదీయ
స్ఫారబలము గారణముగ సౌఖ్యంబున ను
న్నార మని పలుకుదురు నిజ
మారయఁగా నట్ల కాదె యది జననాథా. 6

క. ధర్మజానకు భోగంబులు
ధర్మవున ట్లింపు గావు ధర్మంబులలో
నిర్మలబుద్ధి నహింసకుఁ
గూర్చి గడుం గలఁ దతండు కురువంశనిధి. 7

ఉ. మానుషశక్తి యెల్లఁడు సమంచితదై వమయూఁ
దియుండు నీ, వైన యతండు పుణ్యామును బాప
మును నీ. సూనువశంబు కాని

యొకచోప్పుదలంపవు కర్ణ సౌబలా, ధీనము గార్య
నిశ్చయము దెల్లము నీమత మొప్పుదేమియున్. 8

ఆ. ఆలుబిడ్డ లేనియట్టి త్రిమరి యగు
కొయ్య గాక కుదుటఁ గూడు వెట్టి
కుడూచువార లిట్టి క్రొవ్విడంబులు సేయఁ
జొచ్చు టిచ్చగించి చూతురయ్య. 9

చ. కొడుకులఁ గానరే నృపు లకుంరితజేజుల
నెందు నిష్ఠేయిం, జెడు తెరు వైనచోఁ దగవు
నెప్పక యొప్పురికించి చూతురే, పుడమిజనంబు
లెల్ల నినుఁ బ్రువ్వఁగఁ దిట్టఁగ వించు నున్కి
నొచ్చెడుమది యెప్పుడుం జెవులు చీములు గట్టె
డుఁ గౌరవేశ్వరా. 10

చ. చలమున దుస్సనేనుడును సౌబలుఁడొ మిముఁ
బట్టి యార్ప బొ, మ్మలక్రియ నాడు చుండు
దురు మానక నీవు సుయోధనుండుఁ దా, రలసి
యొకప్పు పాండుసుతు లాగ్రహవృత్తికిఁ జొచ్చి
రేసి నీ, చలము బలంబునుం గులముఁ జక్కుగఁ
జేయరె యొక్కవ్రేల్చిడిన్. 11

త. వినుము యుధిష్ఠిరునైరణ
మునపారలు వెఱపుగా సమర్థింతురు డీ
కొనఁగం దగరే కొండం
గని యోటమి వెట్టినట్లు కౌరవనాథా. 12

క. అనుజులకు నడ్డపడి యే
మిని జేయంగ నీమిఁ జూచి మెచ్చితిగా కీ
వును సాదు రేగెనేని
న్విను తలపొలమునన కాని నిలువదు సుమ్మి. 13

చ. ¹అనయము వృట్టెజూదమునయప్పుడ యెంతయుఁ
జిచ్చు వెట్టికా, ల్పినయది నీయుపేక్షయ వశీకృత
చిత్తుడు ధర్మసూతి మెత్తనిపులి యెల్లవారలు
నధర్మము నీపయిఁ బెట్టునంతకు, న్విసండును
గానఁడుం బిదప నీకును నాకు మరల్పవచ్చునే. 14

చ. అనయము నొచ్చుచున్న యవి యంగములెల్లను
వేగ వచ్చుట, స్థనము వశంబు గాదు జననా
యక ప్రాధును బోయె నిప్పుడే, బసివిని రేపు
పుత్తులును బంధులు నాపులు నీవు నేర్పడక,
విన మనకార్య మంతయు సవిస్తరతం దగ విన్న
వించెదన్. 15

ఆ. అనిన నట్ల కాక యని సంజయుని వీడు
కొలిపి కొంతప్రాధు మరువిభుండు
కార్యచింత మునిగి కంచుకి నొక్కరుఁ
బిలిచి వేగ విదురుఁ బిలుపు మనియె. 16

వ. వాడును సత్వరంబుగాఁ జని యతనిం దోడైచ్చి

కాన్పించిన నమ్మహీవరుం డత్యాదరంబున విదు
రుం దనయొద్ద నునిచికొని యతని కి ట్లనియె. 17

ఆ. పాండురాజసుతులపాలికిఁ జని యిప్పు
సంజయుండు వచ్చి సమ్మఖమున
నన్నుఁ జాల దూఱి నాకు రే పచ్చటి
పనులు నెప్పువాఁడ ననుచుఁ జనియె. 18

క. అప్పటనుండియు నెవ్వగ
గప్పికొనినఁ జిత్తవృత్తి గలఁగెడు మేనుక
నిప్పులఁ బొరలినయ ట్లయి
చొప్పుడ దించుకయు నిద్ర శుద్ధవిచారా. 19

వ. అనిన విదురుం డి ట్లనియె. 20

క. బలవంతుఁడు పై నెత్తిన
బలహీనుఁడు ధనము గోలుపడినయతఁడు మ్ర
చ్చిల వేచువాఁడుఁ గామా
శులచిత్తుఁడు నిద్ర లేక కుందుడు రధిపా. 21

క. ఇక్కొటగాములలోపల
నొక్కటి నీచి త్తవృత్తి నొందెనొ యెరు సా
మైక్కటి గుడువఁ దలంచితొ
నిక్కము గత మేమి నెపుమ నిద్ర నెడుటకున్.

తే. అనిన ధృతరాష్ట్రుం డి ట్లను నతనితోడ
ధర్మసుతుమాటచొ పెప్పిధంబొ యెఱుంగ

కుసికి జేసి చింతిల్లితి నోపు దీవు

దెలియఁ జెప్పి నాయలమట మలుగఁ జేయ. 23

చ. అనవుడు ని ట్లనుక విదురుఁ డక్కట ధర్మసు
తుండు బాంధవుం,దును జెలికాఁడునుం దగు
భటుండును బ్రెగడయుక గురుండుఁ గాఁ,డె
నృపవరేణ్య నీకుఁ బ్రకటికృతసత్యుండు శాంత
మూర్తినొద్దినయవివేకశీలముల విశ్రుతుఁడాతఁ
డు గీడుఁబల్కునే. 24

ఆ సీవుఁ నొడుకు వారి నెఱిలేక పఱిచితి

రదియ చాలు నుచిత మైనపాలు

పంచి యిండు పిల్లిపట్టిసయీలువు

నేసి యున్న నేల చెల్ల నేర్పు. 25

వ. మీరు శకునికల్గదుశ్శాసనులమీఁద రాజ్యభా
రంబు వెట్టికొని యుండుదు రిది దుదిముట్టనేర
దెట్లం శేని 26

క. తముఁ వారెఱుఁగుట వేగప

డమి బాలిమి విడుపు గలుగుటయు లేనిప్రభు

త్వము గలదె వారియం దీ

సుమాసుషము లొకఁడుఁ బట్టి చూడం గలఁడే.

వ. యుధిష్ఠిరుండు నీవు నిక్కమ తండ్రి వని తగవు
నన్ని చాల పైరించి యున్నవాఁ డది నీవ
యెఱుంగు దనిన విని భృతరాష్ట్రుం డిట్లనియె.

- తే. సంజయునిచేతఁ గార్యంబుచంద మెల్లి
యొకటిగి మన కెద్ది నేయంగఁ దెఱంగు దానిఁ
బనిచి చేయింపు మిపుడు నామనము దల్ల
డిలుట హితభాషణంబుల డిందుబఱుపు. 29
- వ. నీవు ధర్మవిదుండవు నయానయజ్ఞుండవు నాకుం
బ్రజాగరం బొనర్చు చున్న సంతాపం బుపశ
మించునట్లుగా భవద్వచనామృతంబు నాయుల్లం
బున వెల్లిగొల్పు మనిన విదురుం డి ట్లనియె. 30
- క. జనులకు నొడఁ బాటగువిధ
మన నడచుచు లోకనింద్యములనుడుగుచుమీఁ
దని యొకనికలిమి కులుకక
మనుజులతోఁబొంది పొసఁగి మనుటొప్పు నృపా.
క. కోపము నుబ్బును గర్వము
నాపోవక యునికియును దురభిమానము ని
ర్వాప్తిపారత్వము ననునివి
కాపురుషగుణంబు లండు కౌరవనాథా. 32
- క. ఏలినవానిని దైవము
నాలిని బంధులను సముచితారాధనసం
శీలతఁ బ్రీతులఁ జేయని
పాలనుఁ డా ఫలము లానపడు మనుజేంద్రా. 33
- క. నెమ్మి గలవారి నొల్లగు
తమ్మొల్లనివారివెనుకఁ దగులుదు రధిక

త్వమైటింగి యైటింగి తొడరుదు
రిమ్మెటుంగనియట్టివార లిభపురనాథా. 34

క. భనమును విద్యయు వంశం
ఋను దుర్మతులకు మదంబు బొనరించును స
జ్జనులైనవారి కడఁకువ
యును వినయము నివియ తెచ్చు నుర్వీనాథా.

క. అరిదివిలుకాని యుజ్జ్వల
శర మొక్కని నొంచు దప్పించనినం జను నే
ర్పరి యైనవానినీతి
స్ఫురణము పగరాజు నతనిభూమిం జెలుచున్.

తే. ఒకటి గొని రెంటి నిశ్చలయుక్తి జేసి
మూటి నాల్గింట గడు వశ్యములుగఁ జేపి
యేనిటిని గెల్చి యాటింటి నెటింగి యేడు
విడిచి పర్తించువాఁడు వివేకధనుఁడు. 37

క. విను మధురాహారంబులు
గొనుటయుఁ బెక్కిండు నిద్రగూరినయెడ మే
ల్కని యునికియుఁ గార్యాలో
చనముఁ దెరువునడచుటయును జనదొక్క నికిన్.

క. నడవడి యనుమున్నీటిం
గడవం బెట్టంగ నోడకరణిం దగి తా
నొడఁగూడు ననిన సత్యము
గడచినగుణ మింక నొందు గలచే యరయన్.

క్షమియించువారిఁ గని చా
 లమి వెట్టుదు రై ననుం దలంప ననూన
 క్షమయ కడు మెఱయుతోడ వు
 త్తమరూపము గోరువారు దాల్తురు దానిన్. 40
 పురుషుండు రెండు బైఱగుల
 ధర నుత్తముఁ డనఁగఁ బరఁగు దా నెయ్యెడలం
 బరుసములు వలుక కునికీ
 దురితంబులు మోరయుపనులు దోఱఁగుటకతనన్.
 చెల్లి యుండియు సై రణ సేయునతఁడుఁ
 బేరవడియును నర్థికిఁ బ్రేయముతోడఁ
 దనకుఁ గలభంగి నిచ్చునతఁడుఁ బుణ్య
 పురుషు లని చెప్పి కారుణ్యలు గురువరేణ్య. 42
 పాడి దప్పకుండఁ బడయుసొమ్ములకు న
 పాత్రములకు నీగి పాత్రములకుఁ
 బెట్ట కునికి యనఁగ నెట్టన రెండు వి
 ధములఁ గీడు మోడరు ధరణీనాథ. 43
 వెలది జూదంబు పానంబు వేట పలుకు
 ప్రల్లదంబురు దండంబుఁ బరుసఁదనము
 సొమ్ము విష్ణుయోజనముగ దమ్మునేత
 యనెడు సప్తవ్యసనములఁ జనదు తగుల. 44
 తగినవేషంబు దనుఁ దాన పొగడుకొనమి
 నొచ్చియును గీడు నలుకమి యిచ్చి వగవ

కునికి తన కెంత నడవకయున్నఁ బథము

దప్పు కుండుట నడవడి కొప్పునేయు. 45

క. చెలిమియు సంభాషణమును

బలిమి వివాదంబుఁ ద్రోపుఁబాడియు దమయం

తలవారితోన తగు నధి

కుల హీనులతోడ నైనఁ గొఱగా దధిపా, 46

తే. కొంచె మైనను దగఁ బంచి కుడువ మేలు

పనులయెడ దుఃఖ మొర్చి యల్పంబు సుఖము

ననుభవించుట హితము శత్రునకు నైన

నిచ్చుటయ లెస్స యడిగినయెడ నృపాల. 47

క. తను లోఁము' గొనియాడఁగ

విని యుబ్బడు సజ్జనుండు వెండియుఁ గడు మే

లొనరించు గీ దొకించుక

యును దన దెసఁ దోఁప నీక యుడుపుచు వచ్చున్.

వ. ఇట్టిచందంబులు ధర్మనందనునకుం గల వని

పలికి విదురుం డది ప్రసంగంబుగాఁ బొండవులఁ

బ్రశంసించి నీవు వారలం బెనిచి మానిసులం

జేసి రక్షించి యిప్పు డివేక్షించి వారలు వెలి

నుండ నూర కుండం దగునే తగుపా లిచ్చి వారి

రావించి నీకొడుకులతోడివారింగా నడపుట

యుచితంబు మీగును వారును నొక్కటియై

యున్న మీదిక్కు దేవతలకుం దేక్షిజూడ రా

దనిన నమ్మాటలు వెడవెడ యూకొని ధృత
రామ్మండు విదురున కిట్లనియె. 49

తే. హితముఁ గర్తవ్యమును నాకు నెఱుఁగుదీప
ధర్మసుతుచందమును విదితంబు నీకు
నక్లిగ్గావున నెఱింగింపు మఖిలకార్య
జాతమును జిత్తతాపోపశమము గాఁగ. 50

క. అనుడు విదురుఁ డాతనికి
ట్లను నిమ్మెయి నన్ను నొత్తి యడిగినఁ జెప్పం
జను నున్నరూపు నెప్పెద
విను మవధానంబుతోడ విమలవిచారా. 51

తి. డక్కెను రాజ్య మంచు నకటా యిటు దమ్ముని
భాగ మీక నీ, వెక్కటి మ్రింగఁ జూచె దది
యెట్లగుకొ విను మీను లోలతక, గ్రక్కున
నామిషంబు చవి గాలము మ్రింగినచాడ్పు
సూవె యి, ట్లుక్కివుఁ డైన నీకొడుకునుల్లము
నున్నటు లాడఁ గూడునే. 52

క. అన విని నిరుత్తరుం డయి
మనుజేంద్రుఁడు గొంతసేపు మ్రాన్పడి తలఁపుల్
పెనఁగొన నిద్రాహానిం
దను వలయఁగ విదురుతోడఁ దా నిట్లనియెన్.

త. ఇందాఁక నీదుపలుకుల
డెందముతాపంబు గొంత డిందుపడియె నా

కు॥ దగ నయానయంబుల

చందంబులు నెప్పుచుండు సౌజన్యనిధి. 54

వ. అనిన విదురుం డి ధ్వునియె. 55

ఆ. తనియం బండగుండ మును గోసికొనఁ జవి

చేటె కాదు విష్ణుచేటుఁ గలుగుఁ

బక్ష్మమైనఁ గొనిన ఫల మించుఁ జెడదు బీ

జంబుఁ గార్యశీఘ్రచంద మిట్లు. 56

తే. మాలగరి పుష్పములు గోళుమాడ్కిఁ దేటి

పుష్పః దేనియఁ గొనియాడుపొల్కి నెదురు

గంన గుండగఁ గొనునది కార్యఫలము

బొగ్గులకుఁ బోలే మొదలంటఁ బొడువఁ జనదు

క. పగులధవమునకు వివాహ

పరిణతికిఁ దేసమునకు బలమునకు మనం

బెరియుఁగ ముహూర్తమన

న్నరండు దేవులు లేనిబేదనం బడు నధిపా. 57

క. ఎదిరికి హితమునం ద్రియమును

మఁ జింపును గాఁగఁ బలుకుకూటలు పెక్కి

యొదవినను తిప్ప యటఁగా

కిది యది యవ మాకునడియెంతయు నొప్పున్

క. జెలిమియుఁ బగయును దెలివియుఁ

గలఁకఁయు ధర్మంబు బొవగతియును లెప్పుం

దులువలెనంబును వచ్చును

బలుకుబడిన కాన పాసగఁ బలుకఁగ వలయున్.

క. బెడిగముగఁ గత్తిగొడ్డటఁ
బొడువఁదెగిన మ్రానఁజిగురువొడముఁ బలుకులం
జెడఁ దునిసినకార్యంబు ని
గుడ్డ నేరదు పిదప నెట్టుఁ గురువంశనిధి. 61

క. తనువున విడిగినయలుఁగుల
ననువునఁ బుచ్చంగ వచ్చు నతినిష్ఠురతఁ
మనమున నాఁటినమాటలు
విను మెన్ని యుపాయములను వెడలునె యధిపా.

ఉ. అక్కట ధర్మనందనుని యాస్థ్యమునం దొక
నాఁడుఁ గిడుప,ల్కొక్కఁడు లేదు నీకొడుకు
లొండొరు మీఱినికృష్టవాక్యముల్, పెక్కులు
పెక్కుభంగులను బ్రేలుచు నుండఁగ నీవు దా
నికేక, సుక్కక వించు నుండె దనురూపమె నీ
కిది కౌరవేశ్వరా. 62

ఆ. చేటుకాల మైనఁ జెట్టమాటలు నెఱి
గానితెరువు వట్టుకర్జములును
దగినయట్లు తోఁచుఁ దగియెడునవి యవి
నీతులని మనంబు నిశ్చయించు. 64

వ. నీబుద్ధి పాండవులతోడివిరోధంబునెడ మరలం
బడమి పాపం బింతియ కాక యేమిసేయుదము
మనకులంబునం దేజోద్ధైర్యధార్మికత్వాదిగుణం

ఋల గరిష్ఠుండయిన యుధిష్ఠిరుండు నీసిరికి వెలి
యై యట్లుండుట దగ వగునే నీపెద్దతనంబు
సూచి నైరణ వాటించి యున్నవాఁడనినవిదురు
దిక్కు మొగం బై ధృతరాష్ట్రుండు నీ చెప్పిన
నీతివాక్యంబుల నామనంబు దనివోవ యింకను
జెప్పు మనవుడు నతండు వెండియు నిట్లనియె. 65

ఆ. సకలపుణ్యాకర్త చయమును నొక దెన

వినుము పాడి దప్పకునికి యొక్క

దిక్కు దీనిశ్రుతులు తెలిపెడునెడఁ బాడి

కలిమి యెందుఁ బెద్దగా నుతించె.

66

తే. పాడి గలిగిన నిహలోకఫలము లెల్లఁ

జేరుటయ కాదు కీర్తియుఁ జెందుఁ బురుషు

ధరణిఁ బొగడిత యెందాఁకఁ బరఁగు నంత

కాలమును బుణ్యాలోకంబు గల్గు నంద్రు.

67

వ. తొల్లిప్రహ్లాదుండుచైత్యజాతీసంభవుండయ్యును

దనకొడుకు విరోచనుండును నంగీరసుం డను

విప్రకొడుకు సుధన్వుండును దమతమప్రాణంబు

లొడ్డుగా నొడ్డి యొక్కధర్మసందేహంబునకుఁ

బన్నిదంబు సఱచి వచ్చి తన్నడిగిన నితండు

గొడు కితండు లాఁతియని తలంపక మధ్యస్థుండై

సుధన్వు గెలిపించి యతనిచేత నిజతనయునిదీవి

తంబు దానంబుగాఁ గొని వాని బ్రదికించెం

గావున నీవును ధర్మంబు విడువక యధర్మోపేతు
లైన నీకొడుకులవలనిపక్షపాతంబు విడిచి తెఱం
గునేయుము వారును నాపద లేక బ్రదుకుదురు
నీకును శోకంబులేక తక్కువని చెప్పి మఱియును.

క. పాపంబులు గర్జము లని

యేపునఁ జేయంగ నవియు నింపగు ధర్మ

వ్యాపారంబు లకార్యము

లై పరిణతిఁ బొందె నేని నట్టుల చెల్లున్. 69

చ. అది సభయే ప్రియం దెసఁగ నాద్యులు నిల్వర
యేని నాద్యులే, మదిఁ దలఁపంగ వారలు సమం
చితధర్మము వల్కురేని నట్టిదియును ధర్మవేతగ
ఘటించిన నిక్కము లేదయేనిఁ దాఁ, బదిలవు
నిక్కమే యొక నెసంబిడు చొప్పుగునేని భూషణా.

ఉ. నీతిపథంబునకా బ్రదుక నేర్చుట యుత్తమభంగి
శౌర్యసం, జాతములై కరం బలరుసంపద లొం
దుట మధ్యవృత్తియ, స్థితము లైన భారవహజీ
వనముల్ దలఁపం గనిష్ఠముల్, నీతికి బాహుధ్య
లైన ధరణీవర మెత్తురె వారి నుత్తముల్. 71

ఆ. కయ్యమునక యెపుడుఁ గాలు ద్రవ్యదురు నీ
పుత్తు లెల్ల సూతపుత్తుఁ డాది
యగుతపీయమంత్తు లంతకు ముందర
విరుదు లీవు నీతి తెరువు సొరవు

- క. పాండవులు శౌర్య మొల్ల ర
ఖండితనీతి ప్రకారకార్యము మెచ్చె
యుండుదు రెదు రేచినఁ దుది
మండుదు రార్పంగ రాదు మఱి యొప్పురికిన్. 73
- క. తమతం ద్రిభంగి నీకును
సముచిత మగుభక్తి నేసి సజ్జననుతమా
ర్థమున నడుచువారల నీ
వమలమతిం గన్నకొడుకుల ట్లరయఁ దగున్. 74
- వ. అని పలికి మఱియు నిట్లనియె. 75
- క. కారణము లేకయును నుప
కారపరత్వమున నొరులకార్యంబులకున్
వారనియలజడిఁ బడియెడు
వారల చూ యేడుగడయు వారికి నధిపా. 76
- చ. ఒకరునిచేతిప్రాపును ద దున్నతిప్రాపును గాంచి
యెల్ల వెంటకును గొఱంత లేక పొగడం దగు
సంపద నొంది యట్టిదా,తకుఁ దుదిఁ గీడు నేసిన
కృతఘ్నునిపీనుఁగు నైన రోత పుట్టక కబళింపఁ
గుక్కలు నొడంబడునే కురువంశవర్ధనా. 77
- వ. కావునఁ గృతము దలంపమి గీడు పాండురాజు
నీకుం బరమభక్తుండు పాండవులునుం దేబోలా
భంబులు గావించిన వారలు వారల నాదరింపు
మని చెప్పి వెండియు ని ట్లనియె. 78

అ. బ్రదుకు చేటు పొగడు వడుట దూటొందుట
యీగి వేడుకొనుట యిట్లు మఱియుఁ
గలుగు సౌఖ్యదుఃఖములు వచ్చు నెడపడి
వాఢి కింత యేల వగవ నధిప. 79

ఉ. వగ బలము దఱుగు రూపలు
వగచిన మతి దప్పుఁ దెవులు వచ్చును దూఱ
వగచి నలంగినఁ బ్రియ మగుఁ
బగతురకును వగచు టుడుగు పార్థివముఖ్యా. 80

వ. అనిన విని భృతరాష్ట్రం డిట్లనియె. 81

క. రిత్తయుపచారముల నే
సుత్తముఁ డగుధర్మతనయు నుడికించితి దు
ర్వృత్తు లగుమత్స్యతులకును
మిత్తి యగుం బోర వగలు మిగులకె యున్నే. 82

చ. నెవ్వగలు నివ్వటిల్ల నీక నిలుపు నట్టికి యెయ్యది
దాని నెఱింగింపు మనిన విడురుం డిట్లనియె. 83

తే. నియతతపమును నింద్రియనిగ్రహంబు
భూరివిద్యయు శాంతికిఁ గారణములు
వానియన్నింటికంటె మేలైనశాంతి
కారణము లోభ ముడుగుట - కౌరవేంద్ర. 84

౪. అని వెండియు. 85.

జ్ఞాతులపోరితమును గో
వాతమునా క ముగ్గు ౧౪ ౪౪౪ ౪౪౪౪

నాతుల కారించుటయును

బ్రీతిం జననిచ్చు నతనివెం పొప్పు నృవా. 86

క. అలమిగొని యొండొరులప్రా

పులఁ బ్రాపుల నెలఁకలిమిఁ బొంది బహుజ్ఞా

తులు నెమిఁ గూడి తామర

కొలనిక్రియఁ సిరికిఁ బట్టగుదు రుజ్జ్వలు లై.

చ. కరితురగాదిఘట్టనయు గాల్చియు నొంపదె యొం

టి నున్నయ, తరువు ననేకభూగుహావిలాసము

గుంపయివేర్చి బాధలం, బొరయునె యన్నదమ్ము

లును బొందిన నేరి కసాధ్యు లట్లుగా, కెర వయి

నిల్చినం గెలని కెల్లిదమై పటివోదు రెంతయున్.

వ. కావునఁ గౌరవులుం బాండవులు నొండొరు

లకుఁ బ్రావై పొదలిన నెదిరికి నజయున్మ లగు

దురు పరులయెత్తు లేనిరాజ్యంబు పూజ్యమ

హిమం బరఁగు వనవాసంబునం గుందినకౌంతే

యులం దడయక తెచ్చి యుచితపదం బిచ్చి

నిలుపుట నీకొడుకులకు నిలుపు గావించుట

యగు నని చెప్పి మఱియు నిట్లనుః బ్రియవాదు

లెందును గల రప్రియం బగుంగా కేమి యని

తథ్యంబు వలుకువారు లేరు జూదంబునప్పు డే

నడ్డపడి యప్రియం బగుటకు శంకింపక తథ్యంబు

వలికితి నది రుచియింపక రోగికిఁ బథ్యాహ

రంబు చల శంటగించున ట్లయ్యె నైన నిప్పుడుం
 జెప్పెద వినుము కాకంబులం గైకొని మయూ
 రంబులం బరిహరించువిధంబున మార్జాలంబులం
 బాటించి సీంహంబులయెడ ననాదరంబు నేయు
 చంద్రంబున సుయోధనాదులం బట్టి యుధిష్ఠిర
 ప్రముఖుల విడిచితి నేడు కార్ణంబు ముట్టి
 వచ్చినం దోషక మిడుంగులు సోకినట్లు దల్ల
 డించెదవు కులంబునకై యొకనిఁ దొలుంగు
 టయ నీతి యని పెద్దలు నెప్పుదురు దుర్జయ
 వరుండై సన్నబ్ధి నెప్పు వినండేని మనము దుర్యో
 ధనుం దొలుంగిన నేమి యగు నది యట్లుండె
 సంపద సహాయంబు నవేక్షించి యుండు సహా
 యంబు సంపద నుద్దేశించి వర్తిల్లు నిట్టివి యొక
 టొకటి పొందునం గాని సిద్ధింపవు గావున నీసం
 పద పాండవులకును వారిసహాయత్వంబు నీకునం
 బ్రియం బొనరింప నొందొరుల కలయుట మేలు
 గాక మనలావు వెలిసేయుట లెస్స యగునే
 కురువంశనిస్తారకు లగు భీష్మయుధిష్ఠిరులును నవ
 క్రవిక్రములగు కర్ణార్జునులును బ్రతాపధాము
 లగు భీమదుర్యోధనులును శస్త్రాస్త్రపారగు లగు
 నభిమన్యులక్షణప్రభృతి కుమారులును శాపా
 నుగ్రహసమర్థు లగు ద్రోణదుపదాదిపరమాత్ము

లును వారివారిబంధుమిత్రజనంబులు నొక్క
మొగంబై నీపనుపు సేయుచు నయవిక్రమంబు
లప్రతిహతంబులై నడవం బృథివి శాసించ భవ
దీయవిభవం బుజ్జ్వలంబై యొరుల కెడ లేక
చెల్లుచున్న నెంత యొప్పుగునో యటు విచారిం
పుము పాండవులు ధీరమతులై వైరమెత్తకయూ
రక తొలంగి యుండిరేనియుఁ గలిపయదినంబు
లలోఁ జీకాకుపడి చెడుంగాక గాంధారీనందను
చేత వసుంధరాపరిపాలనభారంబు నిర్వహించం
బడునే యనిన విని ధృతరాష్ట్రుండు విదురున
కిట్లనియె.

89.

తే. నీవు నెప్పినమాటలు నిర్తలములు
నిపుణసమ్మతములు రాజనీతిమార్గ
బోధకంబులు నైనను బుత్తు విడువ
నోప ధర్మో జయతి యని యుండువాడ.

90.

ప. అనిన విని విదురుం డతని కిట్లనియె, దేవా
జ్ఞాతులు గుణహీనులైనను విడువం దగ దనిన
సకలగుణసంపన్నులై భత్ప్రసాదంబు గోరు
చున్నకొంతేయులకా దిగవిడువందగునే యేను
నీకు హితంబు గోరెడువాడ నని నిశ్చయించి
నాబుద్ధి వినుము వారలజీవనంబునకుఁ గొన్ని
యలంతివల్లయ లైనను దుర్యోధను నొడం

బటచి యేర్పటచి తెటంగు పటచిన లెస్స, యని
 చూచెద సతని విడువవలయునని చెప్పితి నే నీ పెనఁ
 కువం బళ్ళాత్తాపంబు పుట్టు దాని కప్పుడు ప్రతీ
 కారంబు లేదు కావున నెల్లభంగుల నియ్యకొని
 పొండవులతోడ సంధి సేయవలయు నట్లుంగాక.

క. తమలోనిపాళ్లకుం గా

సమరము సేసినను గాలి చాఁ జనదె శరె

రము లాధివ్యాధిజరా

సమన్వితము లగుటఁ జేటఁ సహజం బరయన్.

చ. గజతురగాదిసంపదలుఁ గాంతలతోడివిహారలీల

లుం, బ్రజ కనురాగ మొందఁ బరిపాలన సేయు
 క్రమంబుఁ బోరులక, విజయముఁ బొంది పేర్చు
 టయు విస్ఫురితాభరణాను లేపవ, స్త్రజనితవైభ
 వంబుఁ గలరాజులుఁ బోయిర కాక నిల్చిరే. 93

క. కావునఁ జెవికిం జేఁ దగు

సీవాకృతము వినఁగఁ జాలి తేని నిహవర

శ్రీవిభవములకుఁ గీర్తికి

దావల మై వెలయు టింత తథ్యము సుమ్మి. 94

క. తగ నీలో నూహింపుము

దిగవిడువకు ధర్మతనయు దృఢమతి వై పాం

దగుచందము గొడుకులకుం

బ్రెగడలకుం జెప్పి తీర్పు పెం పేర్పడఁగన్. 95

అ. అనిన నాంబికేయుఁ డను నీదుపలుకులఁ
 గలఁక చేజీ బుద్ధి దెలివి నొందె
 నిట్లు చేయువాఁడ నిదియ కర్ణము ధర్మ
 మును యశంబు లాభమును దలంప. 96

చ. అనుడు ముదంబు నమ్మమియు నాత్మఁ బెనం
 గొన నన్నతోడ ని, ట్లను విదురుండు పెద్దవడి
 కక్కట నీదుది కార్యవృత్తి నూ,ల్కొనియె
 సుయోధనుం గని యకుంతితనిశ్చయమైయతండు
 వ్రాసినదె ప్రాల కుండిన బలే మముబోలు
 లకుం బ్రియం బగున్. 97

వ. అని పలికె నిట్టూర్పు నిగిడించి. 98

క. దైవంబ నేర్పుఁ గా కిటు
 వోవఁగ నే నేర్తు నేరఁ బొమ్మని పలుకం
 గా వశమె నరున కెక్కుడు
 దైవము పౌరుషముకంటె ధరణినాథా. 99

ప. అనిన విదురునకు వైచిత్ర వీర్యం డి ట్లనియె. 100

తే. ధర్మపథమును నీతితత్త్వంబు తెరువు
 నిర్మలము లగుపలుకుల నీవు నాకుఁ
 దెలియఁ జెప్పితి పరమార్థ దృష్టి యెట్టి
 వాక్యములఁ గల్గుఁ జెప్పుము వాని ననఘ. 101

శ్రీరామ, విదురనీతి

టీపుణము

౧. టీ. శ్రీ...దార శ్రీ=సంపదయొక్క, విస్తార=అతి
శయమునకు, కరణ = మూలకారణ మగు, కరుణాపేశ=దయను
బూనుటచేత, ఉదార = కోరినవారికోరికల నన్నింటిని దీర్చు
వాడా, శశ్వదమలాకారా = మిగులస్వచ్ఛమయిన యాకా
రముగలవాడా, భావవికారవిదూర = మనోవికారములు (కామ
క్రోధాదులు) గలవారికి దూరమయిన వాడా (కనబడని
వాడా) శుభావహనామప్రకార = (తలచువారికి) శుభమును
గలిగించు నామధేయములు వేటువేటు గలవాడా, హరిహర
నాథా! = హరిరూపముతోడను హరరూపము తోడను వెలసి
యుండు స్వామీ! (వైవచనముతోనన్వయము.)

తా. స్వామీ ! హరిహరనాథా! ఆశ్రయించినవారి
యొడఁ గరుణ యొంచి నకలార్థంబుల నిచ్చునట్టి నెఱదాతవు.
ఏలాటిదోషములు లేక వెలుంగుచుండెడు పరమాత్మవు. చిత్త
వికారముగలవారికి చిక్కనిచిద్రూపుడవు. నీనామస్మరణఁజేసిన
వారిరెల్ల శుభంబు నొసంగు మంగళమూర్తివి (నాకృతినిఁజేకొని
వినుమా.)

అ. టీ. దేవా = స్వామీ (హరిహరనాథా,) వైశంపాయనుండు, జనమేజయునకుఁ, ఇ ట్టనియెన్, ఇవిధంబునన్ (పూర్వము చెప్పినట్లు అనఁగా ప్రథమాశ్వాసాంతమునఁ జెప్పినట్లు) సూతనందనుండు = (సూతకులమునందు జనించిన) సంజయుండు, పీడ్మొని = (ధర్మరాజుయొక్క) సెలవు గైకొని, వవనజవంబులగు = దాయవేగముగల, అరదంబుతురంగంబులన్ = రథపుగుఱ్ఱములను, తఱిమి = వేగముగ నడిపించి, ప్రాద్దుగ్రంథునంతకున్ = సూర్యుడస్తమించునప్పటికి, కరిపురి = హస్తినాపట్టణమును, చొచ్చి = ప్రవేశించి, నగరికిన్ = రాజమందిరమునకు అరిగి = పోయి, అతఃపురంబును నున్న = లోపలిగృహమునందున్నట్టి, ధృతరాష్ట్రునకున్, తనరాక = తానువచ్చుటను, ఎఱిగించి = ద్వారపాలకులవలన నెఱుంగఁజెప్పి పంపి, అతనిన్ = ఆ ధృతరాష్ట్రుని, కాంచి = చూచి, అడుగులకున్ = పాదములకు, ఎఱుంగినన్ = నమస్కరింపఁగా, ఆఘ్రహీవరుండు = ఆధృతరాష్ట్రుండును, ఆత్యాదరంబునన్ = మిక్కిలియక్కఱతో, ఎత్తి, సమీపంబునన్, ఉంచినన్ = కూరుచుండఁబెట్టఁగా, కొలిచియుండి, చేతులు, మోడ్చి = జోడించి, ఇ ట్టనియెన్.

తా. సంజయుండు ధర్మరాజునొద్ద సెలవుఁ గైకొని రథం బెక్కి గుఱ్ఱములను వడిగాఁ దోలి యస్తమయసమయము

లించెను. అతఁడును సంజయుని ఆదరముతోఁ జేపట్టి యెత్తి కూర్చుండఁ బెట్టెను. సంజయుఁడు కేలుమోడ్చి యిట్లనియెను.

3. టీ. దేవర = రాజవగునీవు, పంపఁగాఁ = పంపినందుచున, యుధిష్ఠిరుని = ధర్మరాజును, కని = చూచి, వచ్చి నాడఁ = వచ్చితిని, అభూవిభుఁడు = ఆరాజు (ధర్మరాజు), అప్రమేయగుణపూజ్యుఁడు - అప్రమేయ = ఎన్నరాని (అపరిమితములైన), గుణ = శాంతిమొదలగు గుణములచేత, పూజ్యుఁడు = పూజింపఁదగినవాఁడు, మీకు, నమస్కరించె, నాకు సంభావన = గౌరవమును, చేసె, ఇచటిబంధులనెల్ల, తలచె, ప్రసన్నుడై = (క్రోధముమొదలగు కళంకములు లేక) విర్తలమైనమనస్సుగలవాడై, మీకుల శ్రీ విభవంబుల = మీయొక్కసుఖమును సంపదను, సుతులసేవముల = నీకొడుకుల షేమమును, నన్ను, అడిగెన్.

తా. రాజా! నేను ధర్మరాజునొద్దకుఁ బోయితిని. అతఁడు మహానుభావుఁడు. నన్ను గారవించెను. మీసౌఖ్యము నడిగినాఁడు. నీకొడుకులు బంధుగులు మొదలగువారి షేమమును విచారించినాఁడు.

౪. టీ. అనుడు = అని సంజయుఁడు చెప్పఁగా, ధృతరాష్ట్రుఁడు, ఇట్లను = ఈవిధముగాఁ బల్కెను. అయ్యజాత శత్రునకు = ఆధర్మరాజునకు, సేవమే = షేమమా? అనుజన్మలెల్ల = అతనితమ్ములందఱును, సుఖులె = సుఖముగ నున్నారా.

సూప్రీతిమెయిన్ = మంచినంతోషముతో (మనయెడప్రీతితో)
ఉన్నవారె = ఉన్నారా?

తా. అయ్యా సంజయుడా, అక్కడ ధర్మరాజు
సుఖముగా నున్నాడా? అతనితమ్ములు బాగుగా నున్నారా?
మఱియు నచట నుండు మంత్రులు మొదలగువారు మనమీద
ప్రీతి గలిగియున్నారా? సంతోషము గలిగియున్నారా?

గీ. స్పష్టము.

ఓ. టీ. వారెల్లను = వారందఱును, భవదీయస్ఫూరణల
ము=విస్తారమైన నీజలము (నీయాశ్రయము), కారణముగఁ =
హేతుపగుటవలన, (నీవు శమకురక్షకుడవుగా నున్నావని యెం
చి,) సౌఖ్యంబునఁ = సౌఖ్యముతో, ఉన్నారము. అని, పలుకు
దురు = పలుకుచున్నవారు, నిజము, అరయఁ = విచారించఁగా;
జననాథా = రాజా, అది=అట్లు వారు తలంచుట, అట్లు కాదె=
అట్లేకదా? (వారు నీయాశ్రయముచేతనే కదా సుఖముగ
నుండుట.)

తా. రాజా, వారందఱును పెద్దవాడ వయిన నీయండఁ
జేసికొని సుఖముగ నున్నాము అని చెప్పుచున్నది నిజమేకదా?
మీరు వారి కెంత యెక్కు చేసినను వారు నీయందు భక్తిగల్గియె
యున్నారుగాని నీవు పారియెడ దయచేసిన వాడవు గా వని
వ్యంగ్యము.

ఓ. టీ. కురువంశనిధి = కురువంశశ్రేష్ఠుడా, ధర్మజాన
కుఁ = ధర్మరాజానకు, భోగంబులు=సుఖములు, ధర్మపునట్టు=
ధర్మమువలె, ఇంపుగాఁ = ఇప్పములుగా, ధర్మంబులతో =

సకలధర్మములందును, నిర్మలబుద్ధి = కళంకములేని బుద్ధితో, ఆతండు, అహింసకు = అహింస యనెడు ధర్మమునందు, కూర్చి = స్త్రీతి, కడుం గలండు = మిగుల గలవాడు.

తా. అయ్యా రాజా, ధర్మరాజు మీవలె భోగప్రధానుడం గాడు. అతనికి ధర్మమే ముఖ్యము. అందుచు అహింస యనఁగ నతనికి మిగుల ప్రీయమైనది. మీ రితరులకీడున కెంత కైనను పాలుపడియెదరు. అతండు మీవలె నధర్మపరుడం గాడు. మిగుల ధర్మాత్ముడు.

రా. టీ. మానుషశక్తి = మనుష్యుని ప్రయత్నబలమును, బిల్లండు = ఉపయోగకారిగ నెంచడు, సమంచితదైవము = అనుకూలమైనదైవమునె (పూర్వకర్మనె), ఊడియించుకొ = నమ్మియుండును, అతండు, నీవైన = నీమీదనె, పుణ్యమును పాపమును, పెట్టినవాడు = ఉంచినాడు, నీవు, నీసూతువశంబకాని = నీకొడుకునివ్వమునే కాని, ఒకచొప్పు = మఱియొకవిధమును, తలంపవు = అచొచింపవు, కార్యనిశ్చయము = ఏకార్యము ఎట్లు చేయవలసిన నిశ్చయము, కర్ణసౌబలాధీనము = కర్ణండు సౌబలండు (శకుని) వీరి యిష్టప్రకారము, తెల్లము = నిశ్చయము, నీమతము, ఏమియుకొ = కొంచెమైనను, ఒప్పుదు = నీవారికి సరిపడదు.

తా. ధర్మరాజు మీవలె మనము చేయుప్రయత్నములన్నియు మనయిష్టప్రకారము నెఱవేఱునని యహంకారముతో నుండువాడు కాడు. అత డెప్పుడు దైవాధీనముగఁ గార్యము గావలసిన దని తలంచి యణఁకువ గలవాడై ధర్మము సాచరించువాడు. నీవు చేసిన కార్యము మంచిదై నను చెడ్డదైనను

నీయిష్టప్రకారము నడచుకొనవలయు ననుతలంపు గలవాఁడు. నీవు పరమదుర్మార్గుఁడగు నీకొడుకు దుర్యోధనుఁడు ఎట్లుపోయిన నట్లు పోవువాఁడవు. న్యాయమును ఆఁగించింపవు. మఱియు శత్రునియు కర్ణుఁడును, దుర్మార్గులు. వారును నీకొడుకును గలసి యెట్లునిశ్చయితురో అట్లు కార్యము జరుగుచున్నది. నీవు కొంచెము ధర్మము దెలిసినవాఁడ వయినను స్వతంత్రించి యేపనియొ చేయఁజాలక అచ్యాయము చేయుచున్నావు.

౯. టీ. ఆలుబిడ్డలేని యట్టిలిమ్మరి యగు కొయ్య కాక = భార్యయు పుత్రులును లేక వ్యర్థుడై దేశములఁ దిరుగుమూఁ డుఁడుదప్ప, మఱియెవ్వరైనను, కుదుటకొ = నెవ్వదిగాని కూడు = అన్నము, పెట్టి, కుడుచువారలు = తాము అన్నమును దినువారు, ఇట్టికొవ్విదంబు = ఇట్టిపొగరుఁబోతుతనములు, చేయఁజొచ్చుట = చేయుటకు ప్రయత్నించుటను, ఇచ్చగించి = ఇష్టపడి, చాతురయ్య = చాచెదరా అయ్యా!

తా. అయ్యా, రాజా, లోకములో నెవ్వరును తామొకరి కన్నముపెట్టి భుజింపఁ గలిగినవారు పరమమూఁధులై ఆలుబిడ్డలు లేక దేశద్రిష్టురులగు రాలుగాయలవలె దుష్కార్యములు చేయఁజాలరు. ఒకవేళ ఒరులుచేసినను ఊరకచూచుచుండరు. కాబట్టి నీవు నీకొడుకులుచేయు దుండగములను చూచి యూరకుండవచ్చునా? అట్లుచూచుట కానిపని యని భావము.

౧౦. టీ. కారవేశ్వరా, నృపులు = రాజులు, అకుంత
 లేజుక్ = ఎన్నడునుతగ్గని పరాక్రమముగల, కొడుకులక్ =
 పుత్రులను, కానరె=కనలేదా! ఎందుక్ = ఎక్కడను, ఇమ్మె
 యిక్ = ఈవిధముగా, చెడుతెరువైనచోక్ = చెడ్డమార్గమునఁబడి
 నప్పుడు, (కొడుకులు దుష్టులైనప్పుడు) తగవు = న్యాయమును,
 చెప్పక, ఒప్పరికించి = (వారు చేయుచెడ్డపనులను) ఉపేక్ష
 చేసి, చేయవల దని చెప్పక, చూతురె=ఊరకుండురా? పుడమి
 జనంబు తెల్లక్ = లోకములోని వారందఱును, నినుక్, ప్రవ్వం
 గక్ = పుచ్చిపోవునట్లుగా, తిట్టంగక్ = తిట్టుచుండఁగా, వినుచుక్
 ఉన్కిక్ = వినుచుండుట చేత, మది=మనసు, నొచ్చెడుక్ = నొచ్చు
 చున్నది, ఎప్పుడుక్ = ఎల్లప్పుడును, చెవులు, చీములు గట్టె
 డుక్ = ఈనొప్పిచే పగిలి చీము గాఱుచున్నది.

తా. రాజోత్తమా, లోకములో నెందఱో రాజుల
 మిగుల పరాక్రమవంతులగు కొడుకులఁగన్నవారు గలరు. ఆ
 కొడుకులు చెడ్డపనులకుఁ బోయిన నీతిచెప్పి మాన్పుచుందురు.
 కాని నీవలె నిట్లు కొడుకు లెంత దుర్మార్గమునఁ బోయినను
 తామును అట్లే పోవువారులేరు. ఈవిషయము నీకేమో సరిగాఁ
 దోఁచుచున్నదిగాని లోకములోనివారు నిన్ను తిట్టుటను నెఱుం
 గవు. ఆతిట్లు వినుచు వినుచు మాకు బహుదళిము గలుగుచు
 నున్నది.

౧౧. టీ. చలమునక్ = ఎడతెగనివైరముచేత, దుస్స
 సేనుడును = నీరెండవకొడుకైన దుశ్శాసనుడును, సౌబలుఁ
 డుక్ = శకునియును, మిముక్ = మియిద్దఱిని, పట్టియార్పక్ =

పట్టుకొనియాడింపగా, నీవును, సుయోధనుండును, బొమ్మల క్రియన్ = అచేతనములయి ఆస్వతంత్రము లగు బొమ్మలవలె, అడుచుందురు; వారు, ఎట్లు ద్రిప్పిన నట్లు కదలుచుందురు, పాండునుతులు = పాండవులు, తారు = తాము, అలసి = శ్రమ పడి (మీరు పెట్టినబాధల కోర్చియు నెప్పుడైన వినుగొనెంచి), ఒకప్పుడు = ఏదైననొక సమయమునందు, ఆగ్రహవృత్తికిన్ = కోపముచేత పచ్చినపసులకు, చొచ్చిరేని = పూనినట్లైన, నీచల మున్, బలంబునున్, కులమున్, ఒక్కచేల్చిడిన్ = ఒక్క చిటికెలో, చక్కుంగన్ చేయరె = నశింపచేయరా ?

తా. రాజా ! నీవును నీకొడుకు దుర్యోధనుండును మంచి చెడ్డలు అలోచింపక పరమదుష్టులగు దుశ్శాసనుండును శకునియు చెప్పినట్లు చేయుచున్నారు. ఇది సరిగాదు. ఆపాండవులు మీరు పెట్టిన పాట్లన్నిటి నోర్చియున్నారని వారు మిమ్ము మించలేక అట్లున్నారని తలంపవలదు. వారు చేతగాకున్నవారు గారు సుమా ! మీయెడ దయగల్గి యోర్చియున్నారు. ఎప్పుడైనను కోపము పచ్చినట్లయిన మీవైరమును బలమును మీపంశమును నశింపజేయుదురు సుమా !

౧౨. టీ. కౌరవనాథా, వినుము, యుధిష్ఠిరునై రణన్ = ధర్మరాజు ఓర్చి యుండుటను, మనవారలు = మనదుర్యోధన దుశ్శాసన శకుని కర్ణాదులు, వెఱపుగాన్ = భయమునుగా, సమర్థింతురు = నిశ్చయించు కొనుచున్నారు, డీకొనంగన్ = ఎది రించుటకు, తగరే = శక్తిచాలకున్నారా, కొండన్ = పర్వతమును,

కని = చూచి, ఓటమి=శక్తిలేకుండుటను, పెట్టినట్లు=మోసినవిధముగా, (మీరు పాండవులను గని యోటమిఁ బెట్టుచున్నారు.) [తగరు+ఏ=పొట్టేలే, కొండకొ, డీకొని=ఎదిగ్చి, అనుచో పొట్టేలు కొండను డీకొని అదికడలిమిచే తనకు భయపడి యోడి పోయినదనుకొన్నట్లున్నదనిభావము. ఇందు శౌరవులను పొట్టేలుగా పాండవులను కొండగా నువమించుట యెంతో సారస్యమైనది.]

తా. రాజా! ధర్మరాజు దయగలవాఁడు గనుక మీరు చేసిన దుష్కార్యములకు నోర్చియున్నాఁడు. అట్లుండగా మన వారు ఏమనుకొనుచున్నారు?—ధర్మరాజు చేతఁగాక చేయునది లేక యోర్చియున్నాఁడు అని తలంచుచున్నారు. అట్లు తలంచుట యెట్లున్న దనఁగా: కొండను చూచి వెక్కిరించి అది తన మీఁదికి రాఁజాలక రాలేదు అని తలంచుకొనినట్లున్నది.

౧౩. టీ. (ధర్మరాజు) అనుజులకుఁ = తమ్ములకు, అడ్డపడి = వారి ప్రయత్నములు సాగకుండ నిలిపి, ఏమిని=ఏకార్యమును, చేయఁగనీమిఁ = చేయనీకుండుటను, చూచి, ఈవును=నీవును, మెచ్చిలిగాక = మెచ్చుకొనినాడవేకాని, సాదు = ఓర్పుగలవాఁడు, రేఁగెనేనిఁ = ఒకప్పుడు కలఁతఁ జెందినయెడ, తలపొలముననకాని = (పొలిమేరవెంటి నున్నపొలమునందేకాని) కార్యాంతమునందే కాని, నిలువదు సుమ్మి=నిలువదు సుమా!

తా. అయ్యా, ధర్మరాజు మిగుల నోర్పుగలవాఁడు గావున తనతమ్ములు మీపై కోపించినప్పు డెట్లు పారికోపములను శమింపఁజేయు చున్నాఁడు. అట్లు చేయుటకు నీవు సంతోష

పడుచున్నావు గాని అధర్మరాజు ఒకప్పుడు కోపించినయెడ
సర్వనాశము గావించిగాని విడువఁడు. లోకమున సాధువుగ
నుండువానికి కోపము సాధారణముగ రాదు. వచ్చెనేని తుడు
ముట్టింపక మానదు, నిశ్చయము.

౧౪. టీ. ఆనయము(లము)=అన్యాయము(అన్యైః, జూ
దమున యప్పుడ = జూద మాడునప్పుడే, పుట్టెన్. ఎంతయున్ =
మిక్కిలి, చిచ్చు పెట్టి కాల్చిన యది = చిదుగులు కట్టె పెట్టి రగుల
చేసి మండించినట్టిది, నీయుపేక్షయ=నీవూ రకుండుటయే, వశిక్య
తచిత్తుఁడు= స్వాధీనమైన మనస్సుగలవాఁడైన, ధర్మసూతి=ధర్మ
రాజు, మెత్తనిపులి=సాధువైన పులివంటివాఁడు, ఎల్లవారలు =
జనులందఱును, అధర్మమున్, నీపయిన్ = నీమీఁద, పెట్టు
నంతకున్ = ఉంచుపఱకు, వినఁడున్ కానఁడున్ = విదియు
వినక చూడక యుండును, పిదపన్ = తరువాత, నీకును,
నాకున్, మరల్పవచ్చునె=త్రిప్పటకు శక్యమగునా? (కాదు.)

తా. మీకులము గొప్పది. గొప్ప వెదురుగుమివంటిది.
దీనియందు అన్యాయ మనెడునిప్పు పుట్టినది. అది జూదమునఁ
బుట్టినది. అప్పుడు దానిని నీవు త్రోసివైచినట్లైన బాధ లేకుం
డును. నీవు చూచుచు నూరకుంటిని. అట్లూరకుండుటంతయు
ఆపుట్టిన నిప్పును చిదుగులువై చి రగులచేసిన ట్లయినది. ధర్మరాజు
మెత్తనివాఁడు. మన మేమిచేసినను బదులు చేయలేదని యను
కొంటిరి; గాని అతఁడు సాధువగు పులివంటివాఁడు. ఎవ రేమి
చెప్పినను జేసినను వినుచు చూచుచుండువాఁడు. జనుల కందఱి

కిని మీరుచేయునట్టి యన్యాయములు తెలిసినవి; నిన్నే శొదిండు. చున్నారు. ఇట్లుండఁగా ధర్మరాజునకు కోపము వచ్చినట్లయిన నీవు గాని నేను గాని మఱి యెవ్వరుగాని నిలువఁజాలము. సుమా!

౧౧. టి. జననాయక=రాజా, వేగవచ్చుట=శీఘ్రముగ వచ్చుటచేత, అంగము లెల్లను=అవయవము లన్నియును, అనయము=ఎడతెగక, నొచ్చుచున్నవి=నొప్పి గలిగియున్నవి, మనము=మనసు, వశంబుగాదు = స్వాధీనముగాదు, ప్రాద్దును బోయె=ఇప్పటికి రాత్రి ప్రాద్దు మిక్కిలి జరిగినది, ఇప్పుడు ఏ=నేను, పనివిని=ఉత్తరువు దీసికొని, రేపు=ఉదయమునందు, పుత్రులు = నీకొడుకులును, బంధులు=ఆప్తులు=మిత్రులును, నీవు=వీరుడ= విశదముగా, విన=వినునట్లు, మనకార్య మంతయు=మనపని నంతయును, సవిస్తరత=విరివిగా, తగ=చిప్పునట్లు, విన్నవించెద=విన్నపము చేసెదను.

తా. మహారాజా ! నేను కడువేగముగ రథము గడపుచు వచ్చుటవలన శరీరము నొచ్చుచున్నది. మనసునకు నేమియు తోచుకొన్నది. ఇప్పుడు ఉత్తరువు గైకొని పోయెదను. రేపటివేళ వచ్చి యచ్చట ధర్మరాజు చెప్పినసంగతులు సవిస్తరముగ నివేదించెదను. నీకొడుకులు మొదలగువారు అందఱు చేరియుండునపుడు చెప్పవలసినమాటలు చాలఁ గలవు. అవి విశదముగ మీరు వినవలయును. అప్పుడు మనము చేయవలసినపని తెలియును.

౧౨. టి. అనిన=అనిచెప్పఁగా, అట్లకాక యని =

అట్లేయగుఁగాక (నీవు చెప్పినట్లే చేయుము) అని, సంజయునికొ
 వీడుకొలిపి = పంపి, కురువిభుండు = కురువంశరాజు (ధృతరా
 స్థుఁడు) కొంతప్రాద్దు = కొంతసేపు, కార్యచింతకొ = ఏకార్య
 మెట్లు చేయవలయునో యనుచింతయందు మునిగి, మిగులనాగా
 చించి, కంచుకి నొక్కరుకొ = ఒకసేవకుని, పిలిచి, వేగకొ = శీఘ్ర
 ముగా, విదురుకొ, పిలుపుము, అనియెకొ. వాఁడును = అకంచుకి
 యు, సత్వరంబుగాకొ = శీఘ్రముగా, చని=పోయి, అతనికొ =
 అవిదురుని, తోడైచ్చి = పిలుచుకొనివచ్చి, కాన్పించినకొ = చూ
 పింపఁగా, అమృతహీనరుండు, అత్యాదరంబునకొ = మిక్కిలిమక్కుఅ
 తో, విదురుకొ, తనయొద్దకొ, ఉనిచికొని = పెట్టుకొని, అతనికికొ,
 ఇట్లు అనియెకొ.

తా. స్వప్నము.

౧౮. టీ. సంజయుండు, పాండురాజునుతులపాలికికొ =
 పాండవులయొద్దకు, చని=పోయి, ఇట్లు, వచ్చి, సమ్ముఖమునకొ =
 ఎదుట, నన్నుకొ, చాలకొ = మిగుల, దూఱి=నిందించి, నాకుకొ,
 రేపు, అచటివనులు = అపాండవులయొద్ద నిశ్చయమయినకార్యము
 లను, చెప్పువాఁడననుచుకొ = చెప్పెదననుచు, చనియెకొ = పోయెను.

తా. అయ్యా విదురుడా! పాండవులు అరణ్యవాసము
 నజ్ఞాతవాసమును తీర్చుకొని వచ్చినారు గదా! వారు ఇపుడేమి
 చేయఁదలఁచుకొని యున్నారో తెలిసికొని రమ్మని సంజయుని
 పంపితిని. అతఁడు పోయి ఇప్పుడు వచ్చినాఁడు. వచ్చుచుండఁ
 గనె నన్ను మిగుల నిందించినాఁడు. అక్కడి సంగతులన్నియు

శేపు చెప్పెదను అన్నాడు. అక్కడ నేమనుచున్నారో యిత
నితో నేమి చెప్పినారో తెలియలేదు.

౧౯. టీ. ఆప్పటినుండియున్ = సంజయుండు వచ్చి
నిందించిపోయినప్పటినుండియు, నెవ్వగ=మిగులదిగులు, కప్పికోని=
క్రమ్మకొనినందువలన, చిత్తవృత్తి=మనోవ్యాపారము (తలంపు,
కలఁగెడుకొ=కలఁతఁ జెందుచున్నది (తలఁచి తలఁచి యేవిధమైన
శ్రమములేక మనసు వ్యాకులపడుచున్నది) మేనున్=దేహము
కూడ, నిష్ఫలఁ బొరలినయట్లయి=నిష్ఫలందుపొరలినవిధముగా
నేర్పడి, నిద్ర, ఇంచుకయున్ = కొంచెమైనను, చొప్పుడదు =
కుదురుపడదు.

తా. అయ్యా విదురుడా ! నీవు మహాబుద్ధికాలివి.
ఇప్పుడు నాకుఁ గలిగినవిచారమును దీర్చుటకు తగినవాడవు.
సంజయుండు దూఱిపోయినప్పటినుండి నాకు మిగుల దిగులు
గలిగియున్నది. శరీరము నిష్ఫలలో పొరలినట్లు వేదనగలిగియు
న్నది. నిద్ర పట్టకున్నది. అక్కడి సంగతు లెట్టివో తెలియదు.
అలోచించి సమాధానము చెప్పి నాచింతఁ దీర్చుమా.

—౨౦. టీ. బలవంతుండు=బలముగలవాఁడు, పై నెత్తినన్ =
పైకివచ్చినప్పుడు, బంహినుండు = బలములేనివాఁడును (౧), ధన
మున్=తోలుపడినయంతఁడున్=ధనమునుపోగొట్టుకొనినవాఁడును
(—౨), ముచ్చిలన్ పేచువాఁడును=దొంగలించుటకుసమయముఁ
జూచువాఁడును (3), కామాకులచిత్తుండును = కామముచేత
కలఁతపడినమనసు గలవాఁడును (౪). (ఇతరములు) ౨౫

లేక, కుందుదురు=విచారపడుచుందురు.

తా. రాజా ! నిద్రపట్టలే దంటివే? లోకములో నిద్ర పట్టక విచారపడువారు నలుగురు. ఎవ రనగా బలవంతుఁడు పైకి వచ్చినప్పుడు భయపడునట్టిదుర్బలుఁ డొకఁడు. ధనముస్థాఁగొట్టు కొని విచారపడువాఁ డొకఁడు. ఎక్కడ దొంగిలంపఁబోవుదునా యని యాలోచించువాఁ డొకఁడు. కామముచేత కడగండ్లుపడు వాఁ డొకఁడు. ఈనలుగురికి తప్ప మఱియొవ్వరికిని నిద్ర పట్ట కుండదు.

౨౨. టీ. ఇక్కొఱగాములలోపలక్ = ఈచెడుగుణ ములలోపల, ఒక్కటి, నీచిత్తవృత్తిక్=నీతలంపును, సొంచెనో = పొంచెనా? ఒరుసొమ్ము=ఇతరుల సొత్తును, ఎక్కటి=ఒక్కడవు, కుడువఁదలఁచితో=తినఁగోరినావా? నిద్ర చెడుటకుక్, నిక్కము= నిజమైన, కతము=కారణము, ఏమి, చెప్పుమ = చెప్పుము.

తా. నిద్ర పట్టకుండుటకు కారణము వైనఁజెప్పిననాల్గు విధములలో నేదియైన నొకటిగ నుండవలయును. అందు నేదు ర్గణము నీమనసునం దున్నది? పరులసొమ్మును ఆన్యాయముగ నపహరించెద నని యెంచితివాయేమి ? (పాండవులభాగము నపహరింపఁ గోరి ఆది చిక్కదేమోయను చింతచేత నీకు నిదురరాకున్నది. అను భావము సూచింపఁబడియె.) వాస్తవముగకారణ మేమి చెప్పుము.

౨౩. టీ. అనినక్=భృతరాష్ట్రఁడు, ఆతనితోడక్ = అవిదురునితో, ఇట్లనుక్, ధర్మ సుతుమాటచొప్పు = ధర్మ రాజు సంజయునితో చెప్పినమాటరీతి, ఎవ్విధంబో=ఎట్టిదో, ఎఱుంగ

కునికిజేసి = తెలియకుండుటవలన, చింతిల్లితిని = విచారపడితిని,
ఈవు=నీవు, దీనికొ చెప్పి = ఈవిచారమునకు సమాధానముచెప్పి,
నాయలమట = నాదిగులును, మలుగఁజేయకొ = తీర్చుటకు,
ఓపుదు = చాలుదువు.

తా. భర్తరాజు సంజయునితో నేమి చెప్పి పంపినాడో
యని మిగుల చింతగల్గినది. దానివలన నిన్నుఁ బిలిపించితిని. నీవు
ఈచింత దీరుటకు తగు సమాధానము చెప్పఁగలవాడవు. నీవె
నాదిగులు పోనడవలయును.

౨౪. టీ. అనవుడుకొ=అని చెప్పఁగా, విదురుఁడు, అత
నికికొ = ఆధృతరాష్ట్రునకు, ఇట్లనుకొ, అక్కట = అయ్యో!
భర్తసుతుండు = భర్తరాజు, నీకుకొ, బాంధవుఁడు = బంధువు,
చెలికాఁడు = మిత్రుండు, తగుభటుండు = తగినట్టుకొలుచు
వాఁడు, ప్రెగ్గడయుకొ = సకలశాస్త్రార్థముల నెఱింగినవిద్వాం
సుఁడు, గురుండు = గురువువలె హితముఁ జెప్పనట్టివాఁడు,
కాఁడె = కాఁడా? నృపవరేణ్య = రాజా, ప్రకటితసత్యుండు=
తన సత్యమును వెల్లడించినవాఁడు, శాంకమూర్తి = కామక్ర
ధాదిరజస్తమోగుణములు లేక శుద్ధసత్త్వముతో వెలయు
స్వభావముగలవాఁడు, సద్వినయ... విశ్రుతుండు—సత్ =
యోగ్యములయిన, వినయ = అడఁకువచేతను, వివేక = తెలివి
చేతను, శీలములకొ = సదాచారముచేతను, విశ్రుతుండు=ప్రసిద్ధి
కెక్కిన, అతఁడు=ఆట్టిసద్గుణములు గలవాఁడు, కీడు పలుకు
నే=నీకు చెడుగు గలిగిండు చూడఁగూడదా?

తా. విదురుఁడు చెప్పుచున్నాఁడు—రాజా! ధర్మరాజు ఇంతకుముందు ఎన్నఁడైనను నీకుఁ గాని నీవారికిఁగాని కీడు కలిగించినాఁడా? నీవు పెద్దతండ్రి వని గారించుచుండె. ప్రియ హితవచనములు చెప్పుచుండె. నీవు చెప్పినవని చేయుచుండె కాస్తములన్నియుఁ దెలిసికొనినవాఁడై వినయము మొదలగు నద్గుణములు గలిగి లోకమునవారి కందఱికి అనుకూలుఁడై మీ రేమిచేసినను నోర్చియుండువాఁడై తా నన్నమాట తప్పు వుండువాఁడు. ఇది నీకును నాకును నే కాదు. లోకమంతయు నెఱుంగు. ఆమహానుభావుండు నీ కిపుడు కీడు తలంచు నని యేల యనుకొంటివి?

అగ. టి. నీవుకొ = నీవును, (ధృతరాష్ట్రుండును,) కొడుకుకొ = కుమారుఁడును (దుర్యోధనుఁడును), వారికొ = వారిని, (పాండవులను) నెఱిలేక = ఒప్పదములేక, (మంచిచెడ్డ లాలూచించక) *పఱిచితిరి = బాధపెట్టితిరి. అనియచాలును = అం లేచాలును, (ఇకనైనను) ఉచితమైన=వారికి వెళ్లఁదగిన, పాలు= భాగమును, పంచి= పంచిపెట్టి, ఇండు = ఇచ్చివేయుండు, పిల్లి † పట్టిన ‡ యీలువుచేసి (ఇచ్చట మాత్ర మావిశేషార్థము

*పడుధాతువునకు “బాధపెట్టు” అనునర్థము ఇప్పటి వాడుకకు దూరముగా నున్నది.

†పట్టుధాతువునకు “వ్రతముపట్టు” అనునర్థము ఇప్పటి వాడుక యందును గలదు. “అయన వ్రతం పట్టెడు” అందురుగదా.

‡ ఇచ్చట ‘ఈలువు’ అనియే తాటాకు ప్రతులలోనున్నది.

సామాన్యార్థవిషయమున 'మునుల' చర్యవంటి ప్రతము' పరముగా వాడబడెను. అ ప్రతముకూడ వ్యతిరేకలక్షణచే మాయా పరముగఁ బర్యవసించును.) ఉన్నట్ = పిల్లిపట్టిన ప్రతమును జేసి యున్నంతమాత్రమున, ఏల చెట్లనేర్చును = అ చెట్లు చెల్లుబడి యగును? ॥

తా. ఓధృతరాష్ట్రాడా! నీవును నీకొడుకగు దుర్యోధనుఁ డును, మంచిచెడ్డలులేక వారి నింతవఱకుఁ బీడించినదియే చాలు. ఇంకను మాయలు చేసి నీడింపనేల? వారికి వెళ్లఁదగిన భాగమును కాని యిది యర్థము గాక కాబోలు పూర్వము ద్రుణముల యందంతట 'ఈరువు' అనుపాతమును చెచ్చిపెట్టిరి. ఈరువు = ఎఱచి ('మాంసము') అని శబ్దరత్నాకరమునా సున్నది: పిల్లి పొంచికాచియున్నపుడు మాంసము చేసికొన్నయెడల (మాంస ముచేసికొనుట = మాంసమువండుకొనుట) నదియెట్లు సురక్షిత మగును? పొంచియున్నపిల్లి యెట్లును నెత్తుకొనిపోవును. అట్లే "ధర్మరాజు పిల్లివలెనే కాచియుండఁగా నీకెట్లురాజ్యముదక్కు ను" అని యర్థము చేయవలసియుండును. కాబట్టి విదురుఁ డెట్లు ధర్మరాజును నీచోపమానమున నిరాదరింపఁడని చెప్పవలసి యున్నది. కావున, ఈరువు, అనుపాతమే యుక్తము. ఈరువు అనుదానికి "పాతిప్రత్యము" అనునర్థమే శబ్దరత్నాకరమునఁ గలదు.

వారి కిచ్చివేయఁడు. క్రిందటికి *రుద్రాక్షలపిల్లి* పట్టినవ్రత మువంటిమాయ చేయఁబూనిన నెట్లు చెల్లుఁబడియగును?

* ఒక ముసలిపిల్లి యొకధాన్యపుఁగొట్టులోని యెలు కలనన్నిటిని బట్టి తినఁగోరి రుద్రాక్షలు వేసికొని సన్యాసివేష మునుబూని యీక్రింది మాయను బ్రస్తుని. “నేను ఋషి చ ర్యతోఁ గాలముఁ గడపెదను. ఈపయి నెలుకలను దినరు” అని యిట్లు మహాతపశ్శాలివలె నుండఁగా నెలుకలు క్రమక్రమముగా దరికివచ్చుచుఁబోవుచుఁ దుదకుదానిమోఁచు నెక్కిగఁతులాడుచు దానికి ఫలాదులనుదెచ్చి సపర్యలు చేయుచుండెడివి. అట్లు బాగుగాఁ జనవు కుదురనిచ్చి యాపిల్లి యాయెలుకలను జూచిః “మిత్రులారా! మీ కొక ప్రత్యుపకారిమును జేసెదను. ఒకచో నెప్పుడును దఱుగని ధాన్యముగల యొక కొట్టుగలదు. దానిలో మిమ్ముల నందఱును బ్రవేశపెట్టెదను. కాని యందఱు నొక్క మాటు వచ్చినచో గడబిడియగును. కాఁబట్టి యొక్కొకరినె తీసికొనిపోయెదను రండు” అని చెప్పి యొక్కొకదానినె కొని పోయి యభేష్టముగా భక్షించెను అని యొకకథ గలదు. అద్దా నిని మనసులోఁబెట్టుకొని విదురుఁడు ప్రైతిగ నుద్ఘటించె నని చెప్పుదురు. ధృతరాష్ట్రోఁ డారుద్రాక్షలపిల్లివలెనె మంచిమాట లాడి పాండవులను ‘కల్లుదుడిచి’ శాంతులను జేసి రమ్మని సంజ యుని బంపెను. కాఁబట్టి యట్లుద్ధాటింతుట యుక్తమే నీవు వారిని మంచిమాటలాడి మోసపుచ్చి వారివంతు ఎగవేయఁ జూచితివి గాని యది జరుగనేరదు అని విదురుఁడు చీవాట్లు పెట్టెను.

౨౬. టీ. మీరు=ధృతరాష్ట్రదుర్యోధనులు, రాజ్యభా
రంబు= జనులను పాలించుటయందలి ముఖ్యసాహాయ్యము, తుది.
ముట్టనేరదు = తొలుత మంచిగ నుండినను తుదను వీరి సాహా
య్యము కీడును గలుగఁజేయును.

తా. ధృతరాష్ట్రుఁడా, నీవును, నీకొడుకు దుర్యోధనుఁ
డును, శకుని కర్ణదుశ్శాసనులు యోగ్యులని సమర్థులని వారివలన
మీరాజ్యము చక్కఁబడు నని తలంచుకొనుచున్నారు; గాని
తుదకు వారివలన మీరును మీరాజ్యమునకును కీడుమూడునే
కాని మీరు అనుకొనునట్లు మేలుకలుగదు. కావున వారిని నమ్మి
పొండవులఁ దిరస్కరించుట తగవు కాదు.

౨౭. టీ. తముఁ బా రెఱుఁగుట = తమబలముల యో
గ్యతా యోగ్యతలు తమ మనసులో తాము ఆలోచించి తెలిసి
కొనుట, పేగపడమి=యొక్కాయొక్కములు ఆలోచించి పరులను
తిరస్కరింపకుండుట, (తొందరలేమి) తాలిమి = కామక్రోధాదు
లను మనంబునఁబొరసేకుండుట, విడుపుగలుగుట = మిక్కిలి
మూర్ఖపునట్లు పట్టియుండక దేశకాలాదులను గనిపెట్టి అయ్య
క్రములవిడుచుట.

౨౮. టీ. తగవు = న్యాయము, నైరించి = ఓర్పి.

౨౯. టీ. కార్యంబుచందము = కార్యముయొక్క విధా
మును, ఎల్లి=రేపు, తెఱఁగు=ఉపాయము, హితభాషణములకొ
హితములయినమాటలచేత, డిందుపఱుపు=పోఁగొట్టుము.

౩౦. టీ. ప్రజాగరము = నిదురపట్టకుండుట, ఉల్లం
బునక్ = మనసునందు, పెల్లిగొల్పుము = నిండునట్లు చేయుము.

౩౧. టీ. ఒడఁబాటు = ఇష్టము, అలంకక = అనూయపడక,
మనుట = జేవించుట.

౩౨. టీ. ఉబ్బు = మదము, ఆపోవక = తృప్తి నొందక,
ఉనికి = ఉండుట, దురభిమానము = నేను కులశీలవిద్యాధనముల
యందు హెచ్చుచాడ నను తలంపు.

౩౩. టీ. ఏలినవానినిక్ = రక్షించినవానిని, దైవముక్ =
చేవతను, అనినిక్ = ధార్యను, సముచితారాధనసంశీలతక్ =
తెస్సగాఁ బూజించునవ్వభావముతో, ప్రీతులక్ = సంతోషించిన
చారినిఁగా, చేయనిపాలసుండు = చేయనట్టి నీచుండు, ఆఫల
ములు = ఆహ్లాదములను సమర్పింపవలసిన యర్థములను, ఆస
పడుక్ = అపేక్షించును.

౩౪. టీ. నెమ్మిగలవారిక్ = ప్రీతిగలవారిని, ఒల్లగు = ఇష్ట
పడరు, ఒల్లనివారిక్ = తమయందు ప్రీతిలేని వారిని. వెనుకఁ
దగులుదురు = అనుసరింతురు. అధికత్వమైఁగి యెఱిఁగి = అధి
కులను భావముననే కనుఁగొని, తోడగుదురు = ఆశ్రయింతురు.
ఇమ్మెఱుంగని యట్టివారు = ఉపాయ మెఱుంగని వారు.

తా. నీతిమార్గ మెఱుంగనివారు లోకములో నెవ్వఁడై
నను గొప్పగ నున్నవాఁ డను కారణముచేతనే ఆశ్రయింతురు.
కాని అతఁడు తమ కనుకూలుఁడా ప్రతికూలుఁడా యని
యోచింపరు.

31. టీ. పొనరించుచు = కలుగజేయును.

తా. సజ్జచులకు ధనాదులు వినయాదిగుణములను గలిగించును. దుర్జచులకు మదమును గలిగించును.

32. టీ. ఉజ్జ్వలశరము = మండుచుండు బాణము, నొంచుకొ = నొప్పిగలిగించును. నీలిస్ఫురణము = నీలిప్రకాశము.

తా. సమర్థుడయిన నిలుకానిబాణము తగిలినను తగులును, లేక తప్పును. సూక్ష్మబుద్ధితో జేసిన యాచార్యులను, శత్రురాజును అహింసరాజ్యమును తప్పుక చెఱిచును. కావున యుద్ధము చేత సాధించుటకన్నను, బుద్ధితో సాధించుట శెస్సు.

32. టీ. ఒకటికొ = బుద్ధిని, రెంటికొ = ధర్మాధర్మములను, మూటికొ = శత్రుమిత్రదాసీనులను, నాల్గింటికొ = సామదాన భేదదండముల చేత, వినింటిని = చంచేంద్రియములను, అఱింటిని = సంధివిగ్రహ యీ నానన దైవధీభావసమాశ్రయంబు లనియెడు వడ్డుణంబులను. (సంధిచేయుట, నిరోధించుట, చండువెడలుట, ఉపేక్షించియుండుట, భేదముచేయుట, ముట్టడివేయుట, ఇవి రాజనీతియందు వడ్డుణములు) ఏడు = ప్రైనిచెప్పబోవు సప్తవ్యసనములు.

తా. తనబుద్ధితో ధర్మాధర్మములను చక్కగా నిశ్చయింపవలయును. అంత తనకు శత్రువులను ఉపదాసీనులను సామదాన భేదదండము లనియెడు ఉపాయంబులతో దేనిచేనైనను వశపఱచు కొనవలయును. జితేంద్రియుడై యుండవలయును. రాజనీతివడ్డుణములను ఎఱిగి దేశకాలాదులకుఁదగినట్లు అగుట.

ములను బ్రయోగింపవలయును. సప్తవ్యసనములలో దేనియందును బ్రవేశింపరాదు.

౩౮. తా. మధురపదార్థములు ఇతరుల కీయక తాను మాత్రము భుజింపరాదు. ఇతరులు నిద్రపోవునపుడు తాను మేల్కొని కూర్చుండ రాదు. ఒంటరిగాఁ గార్యాలోచనము చేయ రాదు. ఒంటరిగా మార్గము నడువ రాదు.

౩౯. టీ. నడవడి యను మున్నీటికొ = తననడవడియను సముద్రమును, కడవంబెట్టంగకొ = దాఁటించుటకుఁ దగిన, పీడకరణికొ తగి = పీడవలె నుండి, సత్యము తాకొ = అసత్యము, ఒడఁగూడును అనినకొ = అనుకూలించునని చెప్పఁగా, (దానిని), కడచినకొ = విడిచినయెడల, ఇంకకొ, ఒండుగుణము = మఱియొకగుణము, కలదే = కలదా, అరయకొ = విచారింపఁగా.

తా. లోకములో నెవ్వఁడైనను తన జీవితమంతయు ధర్మము దప్పక జరుపుకొనవలయు ననిన సత్యమును మాత్రము కొంచెమైనను తప్పుకుండవలయును. అది తప్పెనేని జీవితమంతయు వ్యర్థమగును.

౪౦. టీ. త్సమియించువారికొ = పీర్వుగలవారిని, కని = చూచి, చాలమివెట్టుదురు = అశక్తిని ఆరోపింతురు, అనూన త్సమయ = తక్కువగాని యోగ్యే, కడునైతియుతోడవు = మిక్కిలి ప్రకాశించుభూషణము.

తా. అలంకారములలో నెల్ల యోర్పునకు మించిన అలంకారము మఱియొకటి లేదు. ఉత్తము లగువారు దానిని తప్పక ధరియింతురు.

౪౧. టీ. పరుసములు=కఠినవచనములు, దురితంబులు = పాపములు, పిరయసములు=కలిగించుకార్యములు, తోఱుగుట కతనకొ = తప్పటవలన.

తా. పరుషవచనములు పలుకకుండుటవలనను, పాప కార్యములు చేయకుండుటవలనను, పురుషుఁ డుత్తముఁ డని ఖ్యాతిఁ జెందును.

౪౨. టీ. నై రుణ = హిర్వు, పేదవడియును = దారి ద్రవ్యము పొందినను, అర్థికి = యాచకునకు.

తా. ఇతరుల యిహవకారమునకు మాటుసేత చేయఁగల వాఁడైనను హిర్వి యూరగుండువాఁడును, పేదవాఁడైనను తన శక్తికి దగినట్లు యాచకున కిచ్చువాఁడును బుణ్యపురుషులనఁ బడుదురు.

౪౩. టీ. పాడిపప్పుకుండకొ = న్యాయముతప్పక, పడ యుసామ్మలకుకొ = సంపాదించినయర్థములకు, అపాత్రముల కుకొ = తగనివారికి, పిట్టగునికికొ = ఇయ్యకుండుటయు, నెట్టనకొ = తప్పక.

తా. న్యాయముతో సంపాదించిన ధనమును యోగ్యుల కియ్యకపోయినను, అయోగ్యుల కిచ్చినను రెండువిధముల దోషములు తప్పకవచ్చును.

౪౪. టీ. పలఁది = స్త్రీలయందు అత్యాసక్తి, జూదంబు పానంబు=మద్యపానమును పేటయు, పలుకు ప్రల్లదంబు=ప్రయోజనములేనిమాట, దండంబు పరుసదనము = తీక్షణముగా దండిం

చుట, సొమ్ము = ధనమును, నిష్ప్రయోజనముగ, వస్తుసేత =
చెఱచుట.

౪౧. టీ. పథము = న్యాయమార్గమును.

తా. వానివానికులమునకును, ధనమునకును, అధికారమునకును, దేశకాలములకును తగినట్టి వేషమును ధరించుటయు, తన్నుతాను పొగడుకొనకుండుటయు, ఇతరులెంతనొప్పించినను వారికి గీడుగల్గనట్లు తిట్టకుండుటయు, ఒకరి కచ్చినదానిని గూర్చి వగవకుండుటయు, తన కెన్నికష్టములు వచ్చినను న్యాయము తప్పకుండుటయు ఇవి నడవడిక కలంకారములు.

౪౨. టీ. చెలిమి = స్నేహము, సంభాషణము = ఒండొరుల సుఖదుఃఖములఁ దెల్పుకొనుట, వివాదంబు = కలహము, త్రోపుఁబాడియు = పరాధవము, కొఱగాదు = తగదు.

తా. స్నేహాది కార్యములు కులగుణాదులచేత సమానులగువారితోఁ దగుఁగాని, తమకంటె హీనులతోడఁగాని, అధికులతోడఁగాని తగవు.

౪౩. టీ. పంచి = భాగించి, కుడువక = అనుభవింపఁ జేయుటకు, పనులయెడక = కార్యములపట్ల.

తా. తనకున్నయర్థమును తనవారితోఁగూడి యనుభవింపవలయును. కార్యము వచ్చినప్పుడు కష్టముల కొర్చి సుఖముల్ప మయినను సంతసింపవలయును. తనకుఁగల యర్థమును శత్రు వడిగినను ఇయ్యవలయును.

౪౮. టీ. ఉబ్బడు = గర్వింపడు, ఒకించుకయ్యను =
జొంచేమేనియు, తన దనకొ = తనవలన, తోడనీయక = కలుగ
నీయక, ఉడుపుచుకొ = పోగొట్టుచు.

తా. సజ్జనుఁ డగువాఁడు తనను జనులు కొనియాడు
చుండినను, ఇంకను మంచిగుణములను సంపాదించుచుండును.
ఒకప్పుడు తనయందుఁ గలుగకుండ నివారించుకొనుచుండును.

౪౯. టీ. చందంబులు = నడవడికలు, ప్రసంగంబు
గాకొ = ప్రస్తావమును బట్టి, ప్రశంసించి = పొగడి, మాని
సులజేసి = పెద్దవారినిఁగాఁ జేసి, ఉపేక్షించి = చారికత్వము
లను, తీర్పగలవాఁడైనను, తీర్పకుండి, వెలినుండకొ =
రాజ్యము తొలగి యుండఁగా, తేటి చూడరాదు = ఎదిరించి
చూడ శక్యముండు.

౫౦. టీ. కర్తవ్యము = చేయవలసినపని, విచిత్రంబు =
తెలిసినది, చిత్తతాపోపశమము = మనస్సునందలి మారాటమును
దీర్చునది.

తా. నీకు యుద్ధస్థిరుని యుద్ధేశ్యము తెలియును కదా!
నాకును హితమును చేష్టవాఁడవు కదా! నామనస్సు శాంతి
నొందునట్లుగాఁ దగినట్టిమాటలను చెప్పుము.

౫౧. టీ. ఇష్టైర్ము = ఈవిధముగా, ఒత్తియడిగినకొ =
గట్టిగా నడిగినపుడు, చెప్పంజనుకొ = చెప్పవలయును, ఉన్న
రూపు = వాస్తవమయినవిధము, చెప్పెదకొ, అవధానంబు
తోడకొ = ఎచ్చరికతో.

౧౨. టీ. ఎక్కటి=చిక్కడవు, మీను = మత్స్యము, లాలతక్ = ఆశతో, గ్రుక్కునక్=శీఘ్రముగా, అమిషంబు = మాంసము, ఉక్కిచ్చుడు=కపటముగలవాడు, ఉల్లము=మనస్సు.

తా. రాజ్యము దొరకిన దని తప్పునిభాగ మీయక నీ వొక్కడవే యనుభవింపఁ దలచుకొంటివి గాని అది నీకు బక్కదు సుమా. చేప గాలమున నున్నమాంసమున కాశపడి చచ్చినట్లు సీకొడుకు దుర్యోధనుడు పాండవులభాగ మీయఁ డేని తుదకు నాశము నొందఁగలవాఁడగును.

౧౩. టీ. నిరుత్తరుండై = ఉత్తరము చెప్పనివాడై, పూన్పడి = వెరపుచేత నిశ్చేష్టుడై, తలఁపుల్ = ఆలోచనలు, పెనక్ శొనక్ = అతిశయింపఁగా, నిద్రాహానిక్ = నిద్రపట్టకుండుటచేత, తనువు = దేహము, అలయఁగక్ = శ్రమపడఁగా.

౧౪. టీ. నీదుపలుకులక్ = నీమాటలచేత, డెందము తాపంబు = మనస్సునందలి తాపము, కొంత డిందుపడియెక్ = కొంత తగ్గెను. నయానయంబులు = న్యాయాన్యాయములు.

౧౫. టీ. తనియక్ = తీరునట్లు, పండకయుండక్ = పండక యుండునపుడు, మును = ముందుగా, చవిచేటు = రుచిలేకుండుట, విత్తుచేటు = విత్తనములు చెడుట, పక్వమైనక్ = పండినయెడల, ఇంచుచెడదు = కొంచెమైనను రుచి చెడదు, చీజంబు = గింజ.

తా. పండినకాయ కోసిన రుచి లెస్సగ నుండును. గింజ చెడదు. పచ్చికాయఁగోసిన రెండును చెడును.

౧౭. టీ. మాలకరి=పుష్పమాలికలు గట్టువాడు, లేటి= తుమ్మెద, ఎదురుగంచుకుండు = ఇరుదులు నొవ్వకుండు.

తా. పుష్పలనప్పువాడు పూలచెట్లను పోషించునట్లు తుమ్మెదలు పువ్వులలోనిమకరంబును గ్రహించునట్లు ఇతరులకు బాధలేకుండ జీవించువాడు ధుత్తముఁ దగును.

౧౮. టీ. విద్యాహరిణి = విద్యయందలిసామర్థ్యము నకు, తెవులు = రోగము.

తా. ఇతరులను గాని వారిభవాదులకు నోర్వజాలని వాడు వృధాగా చుకొని మునులించునే కాని యితరులకు హని లేదు.

౧౯. టీ. ఎరిగి = ఇతరులకు, పెక్కు = అనేకములు, ఊరకుని = ఊరకండుట.

తా. లాను నోరజూచి, చిలంచెసేసి ఇతరులకు హితము గను ప్రియముగను జూచుచుండును. లేదా యూరకుండువలయునుగాని అదౌగ్యములు పలుకరాదు.

౨౦. టీ. చెలిమి = స్నేహము, పగ = వైరము, కలంక = మనస్తాపము. పాపగతి = పాపహేతువు, పెంపు = సుఖవృద్ధి, తులువతనము = దుష్టత్వము, పలుకుబడిన = మాటబాదుట చేతనే, పాసంగి = తగినట్లు.

తా. మంచికిరి నచ్చినను, గౌరవముపచ్చినను, సుఖము వచ్చినను, పుణ్యము వచ్చినను, అపకీర్తి అగౌరవము కష్టము

పాపము ఏదివచ్చినను మాటలాడుటచేతనే వచ్చుచున్నది.
కావున శాస్త్రతతో తగినట్లు నేర్పుగా మాటలాడవలయును.

౬౦. టీ. చెడిదముగ్గ = బలవంతముగ, కత్తిగొడ్డట =
తీక్షణమయిన గొడ్డటచేత, పొడువక్ = పొడువగా, తెగిన
మానక్ = విరిగినచెట్టునందు, చిగురు పొడముక్ = చిగురు
పుట్టును, పలుకులక్ = మాటలచేత, చెడఁదునిసినకార్యము =
చెడిపోయినపని, పిదపక్ = తరువాత, ఎట్టుక్ = వివిధముగ
పైనను, నిగుడనేరదు = చక్కఁబడదు.

తా. తీక్షణమైనగొడ్డట నరికినను చెట్టు చిగురించును. కాని
మాటలవిరోధముచేత చెడినకార్యము మఱల చక్కఁబడదు.

౬౧. టీ. తనువునక్ = దేహమునందు, విరిగినయలుగులక్
= గుచ్చుకొని విరిగిన బాణాగ్రములను, అనువునక్ = ఉపా
యముతో, పుచ్చుగవచ్చుక్ = తొలగింపవచ్చును, అతనిష్ఠుర
తక్ = మిక్కిలికఠినముగా, మనమునక్ = మనస్సునందు, నాటి
నమాటలు = నాటుకొన్నవిరోధపచనములు, వెడలునె = పోవునా?

తా. దేహమునందు గుచ్చుకొనినశల్యములను వెడలించి
దుఃఖమును దీర్చు నగుఁగాని విరోధపచనములతో నొచ్చిన
మనస్సునకు సుఖము గలిగింప నసాధ్యమగును.

౬౩. టీ. అక్కట = అయ్యో, ధర్మనందనునియాస్యము
నందుక్ = ధర్మ రాజునోటియందు, ఒక నాఁడు = ఒకదినమునందై
నను, కీడుపల్కు = కీడునుగోరుమాట, ఒక్కఁడును = ఒక్కటి
యైనను, నికృష్టవాక్యముల్ = నీచవాక్కులు, ప్రేలుచుక్ = పద

టచును, స్రుక్కక = అనుభూతదక, అనుగూఢమె = ననునా?

తా. ధర్మరాజు ఎన్నడూను మిమ్మ మాషించినవాడూ కాడు. నీకొడుకులు వారిని నిష్కారణముగ అనేకవిధముల దూషించుచుండినను నీవు వినుచు ఓర్చియుండుట నీకు న్యాయము కాదు.

౬౪. టీ. పోలుకాలమైనకొకప్పుడును అనుభవించున సినకాలము వచ్చినప్పుడు, చెడ్డగుటలు = చెడువల్లులు, నెటిగాని తెరువుపట్టుకర్ణములు = న్యాయముగాని మార్గమున ద్రోయుకార్యములు, అనినీతులు = అన్యాయములు.

తా. కాలము అనుసారము రాని యప్పుడు ఇతరులు నెప్పునట్టి హితవచనములు మంచివిగా లోనవు. అహితవచనములు, చెడువనాలు మంచివిగా దోచుచుండును.

౬౫. టీ. గోవుడను=గొక్కిలి గొప్పవాడు, వెలియై= (సంపదను) పొందనివాడై, వైరం = ఓర్పు, నని పోవడు = తృప్తి గలగలేదు.

౬౬. టీ. సకలపుణ్యకర్తచయము = సమస్తములైన పుణ్యములమొక్క మొత్తము, పాడి=న్యాయము, శ్రుతులు= వేదములు, పాడిగలిమి = న్యాయము విధియుండుట, నుతిచెక = ప్రోక్షము చేసెను.

తా. సమస్తపుణ్యకర్తలలో న్యాయము తప్పనిండుట యెక్కువ పుణ్యము అని వేదములందుగల చెప్పబడియున్నది.

౬౭. టీ. పొగడిత = కీర్తి.

తా. వ్యాయముచిప్పసివానికీ కీర్తిగల్గును. కీర్తియొంద
కాలము నిలిచియుండునో అంతదనుక వాడు స్వర్గలోకమున
నుండగల్గును.

౬౮. టీ. విష్ణుగానోడ్డి = పంచముగాఁ బ్రేట్టి, పన్నిదింబు
సఱచి = ఇట్లు చేయవలయు నని విర్వాడుచేసినది, లాఠి =
ఇతరుఁడు, తెఱంగు=సంధి.

౬౯. టీ. కర్ణములు=చేయఁబడినవి, విప్రులొక = అభ్యాస
ముతో, ఇంపు = ఇష్టములు, ధర్మవ్యాపారములు=పుణ్యకార్య
ములు, పరిణతికొ అభ్యాసమును.

తా. పాపములు గాని పుణ్యములు గాని అననరతము
చేయుచుండువాని మనస్సునను అనియే పట్టువడును. కావున
పాపములను విడిచి పుణ్యకార్యములనే అభ్యాసముతో చేయు
చుండవలయును.

౭౦. తా. అర్జునులెనిది సభకాదు. ఉత్తమధర్మమును
బలుకనివారు అర్జునులు కారు. సత్యములేనిది ధర్మము కాదు.
సేవముతోఁగూడినది సత్యము కాదు. కావునఁ గలగుములేని
సత్యమే సర్వధర్మములలో నుత్తమధర్మము.

౭౧. టీ. సీతిపథంబునకొ=సీతిమార్గమందు, కార్యసంజా
తములు=పరాక్రమముచేత సంపాదించఁబడునవి, ఆస్థిశములు=
సీచములు, కనిష్ఠములు = అధమములు, సీతికౌహూహ్యము = సీతిని
దక్షిణవారు, సీతిమార్గమునజీవించుట యుత్తమము, పరాక్రమము
చేత జీవించుట మధ్యమము, సేవచేసిజీవించుట అధమము, కావున
సీతిమార్గములు దక్షిణయొడ ఉత్తములు నిండింతురు.

22. టీ. కయ్యమునక = యుద్ధమునకీ, కాలుత్రవృక్ష
కురు=ప్రేరేపించుచు, మాతపుత్రుఁ డాదియగు=శత్రుఁడు పంప
లయిన, తగియమంతులు = నీకొడుకులను ఆలోచనచేయు
వారు, అంతకుముంద బిరుదులు = నీకొడుకులకన్న ఎక్కువకల
వామనకు కొలుద్రవృక్షానికి పుంరులు, నీతిఅనువు = నీతిమార్గ
మునందు, పొరపు=ప్రవేశించువు.

23. టీ. శిర్యముల్లరు=పరాక్రమముగ ప్రధానముగ
నెంచరు. అఖండితనీతిప్రకారకార్యము=తక్కువగాని నీతితోఁ
గూడిన కార్యమునీ, ముచ్చెయించుదురు = ముచ్చెయించు
దురు. ఎదురు=శత్రువులు, విదినక = ప్రైవిచ్చినయడల, తెలిక =
కడపట, ఆర్పంగరాదు=వారిని నిలుపుట సాధ్యముకాదు.

తా. పొండవులు పరాక్రమమే ప్రధానముగ నుంచువాగు
వారు; నీతిమార్గమునఁబోవువారు. ఇతరులు శత్రుప్రైవిచ్చిసంభ్రమ
విధితక పరాక్రమింతురు. అప్పుడు వారిపరాక్రమమునకు
ఇతరులు తొళిజాలరు.

24. టీ. సముచితము = తగినట్టిది, సజ్జనముకేయార్థ
మునక = మంచివారు ముచ్చెనునట్టివిధముగా, అదులమతిక =
కపటములేని బుద్ధితో.

తా. పొండవులు నిన్ను తమతగ్గినివలె గౌరవించు
చుండఁగా నీవు వారిని నీపుత్రులతో సమానముగఁ బొండవలదా?

25. టీ. వారని యలబడి=తీరనికవ్వమును, ఎడంగడ
రక్షకుఁడు.

తా. పరులకై అనవరతము కష్టమునందుచు నిష్కారణముగ నుపకారము నేయునువానీయులే రక్షకులు.

౭౭. టీ. ఒకరునిచేతిప్రాపును=ఇతరునిచేతిరక్షణమును, తదున్నతిప్రాపును = వానియైశ్వర్యముయొక్క ఆశ్రయమును, కాంచి=పొంది, ఎల్లవెంటకుఁ=సకలవస్తువులకు, కోరితలేక=తక్కువగాక, అట్టిదాతకుఁ = అట్లు రక్షకుడై ఆశ్రయమైన దాతకు, తుదకు = అంతకుముందు, కీడుచేసినకృతఘ్నునికొకాకారముచేసిన(ఉపకారమును తలంపని) పాపుని, కనిపింపకొ = తినుటకు, ఒడంబడునె=ఇష్టపడునా?

తా. ఒకరిరక్షణముగోరి వారిచెంతఁ జేగి తగునట్లుసంపదలను పొంది తుదకు అట్టిచ్చువారికి కీడుచేసిన పాపాత్ముడగు చచ్చినయెడల వాని శరీరమును తినుటకు మక్కులుసహితము ఇష్టపడవు.

౭౮. టీ. కృతము = ఉపకారము, భేజోలాభంబులు = పరాక్రమము సంపాదించుటలు.

౭౯. టీ. చేటు=చావు, దూతొందుట = నిందపడుట, ఈరి=ఇచ్చుట, ఎడపడి=క్రమముగా,

తా. లోకములో నెల్లవారికిని, బ్రతుకుటయు, చచ్చుటయు, స్తుతింపబడుటయు, నిందింపబడుటయు, మొనలగునవి యెడపడి వచ్చుచుండును. వానికై చింతింప బనిలేదు.

౮౦. టీ. మగవకొ = చింతించినయెడ, తరుగుకొ = తగ్గును, రూపముకొ = రూపముపోవును, తెగుట = రోగము,

తూర్ణ = మిక్కిలి, సలంగిన = కృశించినందుడ, గంగతర
వ = శత్రువులను.

తా. మిగుల చింతించుచున్నందుడల బలము తగ్గును.
నూనము పోవును. మిట్టి తప్పును. రోగము వచ్చును. దేహము
కృశించును. శత్రువులు చూచి సంతోషించును.

రా. ౨. టి. రిత్తయోవచారముల = వ్యర్థమైన పాపము
మాటలచేత, ఉడించుట = మనోవృద్ధి కలుగించితిని, మిత్తి =
మృత్యువు, పోర = యుద్ధమందు, పగలు = చింతించుటలు,
మిగులకయినన్నే = పిప్పిపోవునా?

తా. నేను ప్రముఖుడైన భర్త రాజునను కష్టము కలుగించి
తిని. దురాత్ములైన నాపుత్రులకు యుద్ధమున మృత్యువు తప్పక
కలుగును. నాకు దుఃఖమొకటిగదా మిగులునది.

రా. 3. టి. సేవ్యులు = మనోవృద్ధులు.

రా. ౪. టి. నియతశపమును = తప్పక చేయు తపస్సును,
ఇంద్రియనిగ్రహము = ఇంద్రియములను నియంతుడయ్యు,
భూరివిద్యయు = అధికమైన విద్యయు, శాంతి = మనోపేదన
లేకుండుటను.

తా. నియమముగలతపస్సు, ఇంద్రియజయము, అధిక
విద్య ఇవి మనోపేదన లేకుండుటకు కారణములే కాని, వీరి
కన్నిటికంటె ఎక్కువైన లాభము లాభము లేకుండుట.

రా. ౫. టి. పోగితము = కలహము, గోద్రాతము నాశ్ర
మము = గోసమూహములున్న సంచారము, విప్రపర్వము =
బ్రహ్మజనమూహము, కాంచుట = కష్టపట్టుట.

• తా. బంధువులతో విరోధము నేయరాదు. నోవులను బాధింపరాదు. బ్రాహ్మణులను మించరాదు. స్త్రీలను కష్టపెట్టరాదు. ఇట్లు చేయకుండుట శ్రేయస్కరము.

౮౭. టీ. అలమికొని=కలిసికొని, ప్రోపులు=రక్షణములు, ప్రాపులు = చేరికలు, ఎలమికలిమి = స్నేహము.

తా. బంధువులు ఒకరితో నొకరు కలిసి మెలిసి, ఒకరినొకరు సహాయపడుచు నుండినయెడల, వారిమధ్యము తామరకొలని వలెమిగుల వృద్ధి పొందుచుండును.

౮౮. టీ. కరి = ఏనుగులు, తురిగగుట్టములు, ఆది = మొదలగువానియొక్క, ఘట్టవయోక్ = ఒరిపిడియు, భూరుహవి తానము = చెట్లమొత్తము, ఎల్లిదము = లఘువైనది.

తా. చెట్లమొత్తము ఒక్కటే గుంపుగాఁ జేరియోండినయెడ, వానిని, ఏనుగు మొదలగునవిగాని, వాయువుగాని పడఁద్రోయఁ జాలవు. అట్లే బంధువులు ఏకమత్యము గలిగియున్నయెడ నితరుల కసాధ్యులగుదురు.

౮౯. టీ. ప్రాపు=రక్షకము, అజయ్యలు=జయింపరానివారు, ప్రియవాదులు=ఇచ్చకము లాడువారు, అప్రియంబు = ఇష్టము గానిది, తథ్యంబు=సత్యంబు, కంటగించునట్లు = నొచ్చునట్లు, తొఱంగుట=విడుచుట, లావు=బలము, వెలిసేయుట = పొంగొట్టుట, నిస్తారములు = ఉద్ధరించువారు, అప్రతిహతంబులు = అడ్డులేనివి.

౯౦. టీ. ధర్మోజయతి యని=ధర్మమే జయించును అని.

౯౧. టి. భవత్ప్రసాదంబు=నీయన్తుగ్రహమును, అలా
లిప్తయలు = చిన్నయూళ్లు, ఈ పనకుపన = ఈశలహమువలన,
హక్ష్మాత్పాపము = వెనుకటి దుఃఖము, ప్రతీకారము = మారుసేక,
ఈయకొని = జన్మకొని.

౯౨. టి. సమరము=యుద్ధము, చాఁజన ది=చావనిదదా,
ఆధి=మనోవృద్ధి, జరా=ముసలితనము, సమన్వితములు = కలిపినవి,
చేటు=చెట్ల.

౯౩. టి. గజతురగాదినంపదలు = ఏనుగులు, గుల్లములు
మొదలగునంపదలు, కాంతలతోడివిహారములు = స్త్రీలతో
వేడుకగా విహరించుటలు, ప్రజగుక్ = జనమునకు, అనురాగము =
ప్రీతి, పోయిలక్ = యుద్ధములందు, పేర్చుటయుక్ = అతిశయం
చియురడుటయును, విస్ఫురితము = ప్రకాశించుచున్న, అను
లేప=గంధము.

తా. లోకములలో గజాంతమైన విశ్వరూపును పొందియు
లోకరంజనముగ రాజ్యముచేసియు, వస్త్రాభరణాది వైభవంబులు
గలిగియు, సమస్తసుఖంబులు పొందియు, కాలమువచ్చినప్పుడు
పోయినవారే కాని నిచ్చినవారు లేరు.

౯౪. టి. తావలము = ఈనికిపట్టు, తథ్యము = నిజము.

తా. నేడెచ్చినమాటలు నీ చెవికి చేదగును గాని, వివరాలి
లేని వినుము. లేదా విడుపుము. నామాట సత్యము. ఇదియు ఇహ
వరములకు మంచిది.

౧౫. టీ. తగ్గ = చివ్వునట్టు, నీలో = మనస్సులోనీ, పొందు = స్నేహము, ప్రెగ్గడలకు = విద్యాంశులకు, పెంపేర్పడగ = వృద్ధిగలుగునట్లు.

తా. నే జెప్పినమాటలు బాగుగా అలొచింపుము. భర్త రాజును విడువవద్దు. నీకొడుకులకును మఱియొక పెద్ద వారికిని జెప్పి యీ కార్యము చక్కజేయుము.

౧౬. టీ. ముదంబు = సంతోషము, నన్నుమి = నన్నకుండుట. అత్తక్క = మనస్సులో, పెరంగొన = రూడుకొనగా, పెద్ద పడికి = చాలసేపటికి, కార్యచ్చుత్తి = కార్యముచేయవలసిన విధము, నూల్ కొనియె = పట్టువడెను. అకుంతనిశ్చయమై = చెడని నిశ్చయముగలదై, వ్రాలిన దెన = ఇష్టపడినట్లు వ్రాల కుండిన = చివ్వుకొనకుండినయెడ.

తా. అందుకు విదురుఁడు మనస్సున సంతోషించియు అతనియాటయందు నవ్వుకముచాలక యిట్లనియె. ఔరా! యింత సేపటికి నీమస్సు తగినట్టి కార్యమును కనుగొనినది. ఈనిశ్చయము, దుర్యోధనుని మాటలచేత తప్పకుండ, నెఱవేర్చుట మాకు మిక్కిలి ప్రియమైనది.

౧౭. వైవంబ = వైవమే, నేర్చుగాక = సామర్థ్యము గలదిగాని, ఇటువోవగ = ఇట్లుచేయుటగుండు. నేర = తెలియఁటకు, నే నేర్తు = నే నెఱుఁగుదును, ఎక్కుడు = అధికమైనది, పొరుషము = పురుషప్రయత్నము.

తా. పురుషప్రయత్నమువలననే కార్య మగు నని తలంప

రాదు. చానికన్న మించినది ప్రైవము, ప్రైవాపకూర్మము లేక పౌరుషము పనికిరాదు.

౧౦౧. టి. ధర్మము = ధర్మమార్గము, నీతిత్వము = నీతియందలి పాత్రము, పరమార్థపుష్టి = పరమార్థమునందు ఆలోచన.

తా. విదురుఁడా! నీవు ధర్మమును, నీతిని పట్టించి జెలిపితివి. పరమార్థజ్ఞానము కలుగఁజేయునట్టి పాత్రములను చావ. బెల్లము.

విమరసీతి పిప్పణము

ప మ్న ప్ర మ్న

చెన్నపురి : వావిళ్ల రామస్వామికృష్ణులు ఆంధ్ర ప్రదేశ్.

‘వావిళ్ల’ ప్రెస్సున ముద్రితము. — 1948.

పద్య కావ్యములు

	ప్రతి	1-కి	రూ.	అ.
అడవిమల్లెలు	...	0	8	
అథ్యాత్మరామాయణము	...	2	0	
అనంతునిఘండము, (ఛందోదర్పణము)	...	2	0	
అనిరుద్ధచరిత్రము	...	0	10	
కవిత్వపత్వవిచారవిమర్శనము	...	1	8	
అంబరీషోపాఖ్యానము, సటీక	...	0	6	
అముక్తమాల్యద, (విష్ణుచిత్తీయము)	...	6	0	
అంజనేయదండకము, హనుమద్దండకము	...	0	2	
అంధ్రభాగవతము, పద్యకావ్యము	...	15	0	
అదిపర్వము, పద్యకావ్యము, పెద్దచ్చు	...	1	8	
,, టీక	...	4	0	
అంధ్రభారతము, పద్యకావ్యము:—				
అది సభాపర్వములు గలసంపుటము	...	4	0	
అరణ్యపర్వము	...	4	0	
విరాటోద్యోగపర్వములు	...	4	0	
భీష్మద్రోణపర్వములు	...	4	0	
కర్ణశల్యసౌప్తికస్త్రీపర్వములు	...	4	0	
కాంతిపర్వము	...	4	0	
అచుకాసనిక, అశ్వమేధ, ఆశ్రమవాస, మాసల, మహా				
ప్రస్థానిక, స్వర్ణారోహణపర్వములు	...	4	0	
అదిపంచకము, ఒకదేసంపుటము	...	11	4	
యౌద్ధపంచకము, స్త్రీపర్వము	...	7	8	
కాం సప్తకము	...	7	8	
అంధ్రభారతవిమర్శనము, మల్లాది సూర్యనారాయణ				
కాస్త్రీగారిది	...	0	12	

ప్రతి 1-ని ద్వి. ౫.

అనంతరంగ రాట్నాదము	...	1	8
అంధ్ర నామసంగ్రహము, పద్యకావ్యము	...	0	4
,, టీకతోగ్రానుపేపరు	...	0	8
అంధ్ర నామసంగ్రహము, అంధ్ర నామశాసనము, సాంఘిక నిఘంటువు కాల్గో	...	2	0
అంధ్ర భాషాభూషణము, విద్యుత్తో	...	0	6
అంధ్ర శ్రీమద్రామాయణము—జనమంచి	...	15	0
గారిది, 3 సంపుటములు	...	18	0
డిటూ 7 సంపుటములు	...	1	0
అంధ్ర భాషార్థము	...	6	0
ఉత్తరరామాయణము, చక్కనిసూర్య	...	3	0
ఉత్తరహరివంశము	...	1	4
కవిరాజమనోరంజనము	...	0	2
కృష్ణదండకము	...	0	3
కృష్ణరాయవిజయము	...	3	8
కాశీఖండము	...	0	6
కుచేలోపాఖ్యానము, సటీక, (భాగవతం)	...	0	8
డిటూ గట్టుప్రభువుకృతము	...	0	10
గజేంద్ర మోక్షము, సటీక	...	0	12
గయోపాఖ్యానము, రామనామాస్మృతిని	...	0	8
గద్యపద్యసంగ్రహము, విద్వాన్ 21. పే. సుప్రవృత్త	...	0	12
శర్మ గారిది	...	0	3
,, గొర్తి సూర్యనారాయణశాస్త్రి గారిది	...	1	0
గరుడాచలము-యక్షగానము, పెద్దచ్చు	...	0	4
గీతమంజరి, చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహము	...	0	0
చిత్రజాగరము. వర్ణనాంగ గగ	...	0	0

	ప్రతి	1-కి రూ.	అ.
చెన్నపురివిలాసము	...	0	8
చెన్నబసవపురాణము	...	1	4
ఛందోదర్పణము (అనంతసిఛందము)	...	2	0
తెనుగుసమస్యలు	...	0	3
దశావతారచరిత్ర	...	3	0
దసరాపద్యములు	...	0	2
దేశింగురాజుకథ (జంగంకథ)	...	0	8
ధువోపాఖ్యానము, సటిక	...	0	10
నలూపాఖ్యానము, సటిక	...	0	8
నలచరిత్ర, ద్విపద, క్యాలిఖోబైందు	...	2	4
నిర్వచనోత్తరరామాయణము	...	1	8
నిరంకుశోపాఖ్యానము	...	0	8
నీలిపద్యసంగ్రహము, సటిప్పణము	...	0	6
నీలాసుందరీపరిణయము	...	0	8
పంచతంత్రము, నారాయణగవిడి	...	1	8
డిటూ వేంకటనాథరాజుకవికృతము	...	1	4
డిటూ కాలిఖోబైందు	...	2	0
పల్నాటిపీఠచరిత్రము	...	3	0
ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము	...	1	12
పారిజాతాపహరణము, చిన్ననైజు	...	1	0
,, సార్ధధ్రుతికాతాత్పర్యము	...	3	0
బ్రహ్మోత్తరఖండము, క్రొత్తకూర్పు	...	1	8
బిల్వణీయము	...	1	0
భోగిసిదండకము	...	0	2

వావిళ్ల రామస్వామికృష్ణులు అండ్ సన్స్,

292, ఎన్ షణ్డే, మదరాసు.

వివేకసింధు, కొండనార్యప్రబోధము	...	1	0
వేంకటాచలమాహాత్మ్యము	...	3	0
వేమనపద్యములు	...	0	8
,, జ్ఞానుదోరగారి ఇష్టానుష్ఠానము	...	1	8
,, (2728) చిన్ననైట	...	3	3
,, (2728) అంధ్రతాత్పర్యమునో	...	7	8
వేమనశతకము	...	0	4
విజయవిలాసము	...	1	4
విదురసీతి, సటీక, అంధ్రభారతము	...	0	6
వైశ్యపురాణము	...	1	4
వైజయంతీవిలాసము	...	1	0
శతకంతరామాయణము	...	1	0
శకుంతలాపరిణయము, కృష్ణకవిస్మరణ	...	1	0
శశాంకవిజయము	...	1	8
శశిరేఖాపరిణయము, అప్పప్పకవిస్మరణము	...	1	0
శివలీలావిలాసము	...	0	8
శేషధర్మము, తామరపల్లి శమ్మయ్య	...	1	0
శుకసప్తతి, కదిరీపతికృతము	...	1	8
సమీరకుమారవిజయము	...	1	8
సప్తమస్కంధము, ప్రహ్లాదచరిత్ర	...	0	0
,, సటీక, చిన్ననైట	...	3	8
సంజయరాయబారము, సటీక	...	0	6
సౌరంగధరచరిత్ర	...	1	0
,, టీక దీపాల విభవయ్యచరిత్ర	...	4	0
సీతారామరామాయణము	...	1	0
సుదక్షిణాపరిణయము, శతనామ అన్న	...	1	0

	ప్రతి 1-2 రు. అ.	
హంసవింశతి	...	1 8
హరవిలాసము, శ్రీ నాథకవి	...	1 8
హరిశ్చంద్రనలాపాఖ్యానము, సటీక	...	5 0
మానసదోషశతకము	...	0 3
ఆంధ్రనాయకశతకము	...	0 6
మాతృశతకము	...	0 2
రామతారకశతకము	...	0 4
రామప్రభుశతకము	...	0 2
దేవకీనగదనశతకము	...	0 2
ప్రసన్నరాఘవశతకము	...	0 3
చంద్రశేఖరశతకము	...	0 2
సర్వేశ్వరశతకము	...	0 2
సంపదమన్నశతకములు	...	0 2
రుక్మిణీపతిశతకము	...	0 2
ముకుందశతకము	...	0 2
శివశతకము	...	0 2
నారాయణశతకము	...	0 2
ఉన్నవరాజగోపాలశతకము	...	0 4
భక్తచింతామణిశతకము	...	0 2
సీతాపతిశతకము	...	0 2
రాజశేఖరశతకము	...	0 2
రంగేశ శతకము	...	0 2
రంగకాయశతకము	...	0 4

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అంశన్స్,

292, ఎన్.జే.రోడ్, చెన్నై.

